

vernisaaje
expoziții
antichități
anticariate
case de licitații
filatelie
numismatică
muzee
clasic
internetart
amintiri
colecții
restaurare
ateliere
carte
spectacole
concerte
evenimente
avanpremieră
galerii de artă

Se distribuie
gratuit
în fiecare
lună

antic
Art

Revistă a pieței de artă din România | iulie – august 2005 | numărul trei

Umbre și lumini
Patru secole de pictură franceză

Ombres et lumières
Quatre siècles de peinture française

14 iulie - 2 octombrie 2005
Muzeul Național de Artă al României, Călea Victoriei, 49-53

MANUC BEI

2005 - 2006

Muzeul Municipiului București

Eveniment

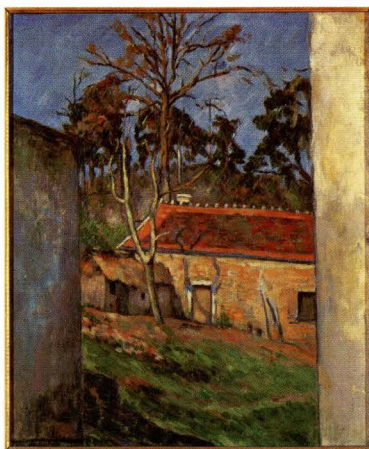
Patru secole de artă franceză

Secolele XVII-XX

Muzeul Național de Artă al României în colaborare cu Ministerul Culturii și Cultelor din România, Ministerul Culturii și Comunicării din Franța și Réunion des Musées Nationaux (RMN) organizează expoziția-eveniment Umbre și lumini. Patru secole de pictură franceză. Secolele XVII-XX care va fi deschisă la sediul Muzeului Național de Artă al României, în perioada 15 iulie – 2 oct. 2005.

Evenimentul este plasat sub înaltul patronaj al domnului Jacques Chirac, președintele Republicii Franceze, și al domnului Traian Băsescu, președintele României, și constituie cea mai importantă manifestare expozițională cu patrimoniu artistic din străinătate găzduită de țara noastră după anul 1990.

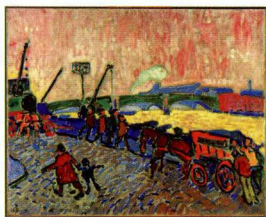
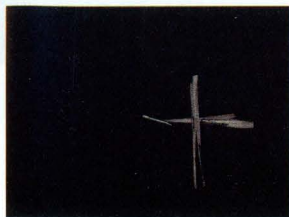
Expoziția a fost inițiată de Ministerul Culturii și Comunicării din Franța pentru a fi itinerată în primele două țări integrate în 2004 în Uniunea Europeană – Ungaria și Polonia. În urma vizitei la București, în anul 2003, a Ministrului Culturii și Comunicării din Franța, domnul Jean-Jacques Aillagon, proiectul a fost extins și în România.

Le Musée National d'Art de la Roumanie en collaboration avec le Ministère Roumain de la Culture et des Cultes, le Ministère Français de la Communication et la Réunion des Musées Nationaux (RMN) organisent l'exposition-événement Ombres et lumières. Quatre siècles d'art français XVIIe – XXe siècles, qui sera ouverte au Musée national d'Art de la Roumanie dans la période 15 juillet – 2 octobre 2005. L'événement est placé sous le patronage des messieurs Jacques Chirac, président de la République Française et Traian

Băsescu, président de la Roumanie et il constitue la plus importante exposition avec un patrimoine artistique étranger réalisée en Roumanie après 1989. L'exposition a été initiée par le ministère français des Cultes et de la Communication, étant destinée aux deux premiers pays qui ont été intégrés à l'Union Européenne en 2004 – la Hongrie et la Pologne.

vernisaaje
expoziții
antichități
anticariate
case de licitații
colecții
filateli
numismatică
galerii de
artă
muzee
clasic
internetart
amintiri
restaurare
atelier
carte
spectacole
concerte
avanpremieră
evenimente

Saptezecisăptede de lucrări apartinând unor muzee de renume din Paris - Luvru, Orsay, Muzeul National de Artă Modernă - Centrul Pompidou, Muzeul Picasso, - precum și din alte regiuni ale Franței - Muzeul de Artă din Lyon, Muzeul de Artă din Dijon, Muzeul de Artă din Montpellier și Muzeul de Artă din Rouen - vor alătura pe simezele muzeului nostru nume celebre precum De la Tour, Poussin, Chardin, Ingres, David, Delacroix, Corot, Cézanne, Matisse, Picasso, Braque.

Expoziția își propune să familiarizeze publicul român cu pictura franceză, din secolul al XVII-lea și până la finele secolului al XX-lea, prin intermediul unei teme ce s-a afirmat ca o caracteristică a picturii franceze.

Cele patru secole ilustrate în expoziție sunt desemnate prin metafore sugestive pentru caracteristicile artei franceze: secolul al XVII-lea este Secolul vanității și adevărului, secolul al XVIII-lea este epoca Delicateții în filigran, secolul al XIX-lea se ocupă de Analiza naturii, iar secolul trecut ilustrează Arta reconsiderată.

Suite a la visite en Roumanie, en 2003, de monsieur Jean-Jacques Allagon, le projet a été élargi et on a inclut aussi la Roumanie, qui allait rejoindre l'Union Européenne en 2007. Le musée bucarestois va accueillir des tableaux appartenant à des musées renommés de Paris tels le Louvre, le Musée d'Orsay, Le Musée National d'Art Moderne - Centre Pompidou, ou encore du Musée d'Art de Dijon, du Musée d'Art de Montpellier et du Musée d'Art de Rouen. Des noms célèbres tels De la Tour, Poussin, Chardin, Ingres, David, Delacroix, Corot, Cézanne, Matisse, Picasso, Braque vont orner les salles d'exposition. L'exposition se propose de familiariser le public roumain avec la peinture française du XVIIe jusqu'au XXe siècle, à travers un thème spécifique à la peinture française. Les quatre siècles sont désignés par des métaphores suggestives pour les caractéristiques de l'art français : le XVIIe siècle est le Siècle de la vanité et de la vérité, le XVIIIe siècle est l'époque de la Délicatesse en filigrane, le XIXe siècle s'intéresse à l'Analyse de la nature et le siècle passé reflète l'Art réconsideré. Deux conférences de presse seront organisées pour les journalistes avant l'ouverture officielle de l'exposition. Les dates et les heures de ces conférences seront annoncées dans les jours qui viennent.

Paul CEZANNE, Simon HANTAÏ, Andre DERRAIN, BALTHUS, Pablo PICASSO, Louis MOILLON, Jacque-Louise DAVID, Jean-Auguste-Dominique INGRES, Theodule RIBOT, Leon BENOUVILLE, Jean-Baptiste Simeon CHARDIN

Manuc Bei

Negustor și diplomat

Expoziția "Manuc Bei, negustor și diplomat" aduce o nouă contribuție la prezentarea uneia din cele mai interesante și originale personalități din trecutul nostru istoric.

Viata și activitatea economică, politică și diplomatică a lui Manuc Bei sunt strâns legate de istoria țării Românești din primele două decenii ale secolului al XIX-lea.

În colecția de documente a MMB, personalitatea lui Manuc Bei este bogat ilustrată. Documentele originale (scrisori, rapoarte, note autografe, ciorne ale acestora sau copii realizate de secretarii lui Manuc sau de el însuși) provin din arhiva de la Hâncești unde era conacul lui Manuc Bei.

Systematizarea fondului documentar Manuc detinut de MMB. a avut la bază însemnările rezumative referitoare la conținutul acestora, realizate de regretatul profesor H. D. Siruni.

Bogatul fond documentar a stat la baza organizării acestei inedite expoziții care conturează dimensiunile personalității lui Manuc Bei, negustor armean înzestrat cu simț practic și diplomatic care se afirmă în viața atât de frământată caracteristică sud-estului Europei. Derulându-și viața cotidiană între Rusciuk, București și Odessa, dar extinzându-și controlul și influența pe o zonă mult mai mare, între Constantinopol, Petersburg și Viena, acesta cumpără prietenii, susținători ori informatori, îmbinând cu abilitate afacerile cu politica, interesele personale cu cele conjuncturale ale ariei în care și-a desfășurat activitatea.

Negustor și zaraf, el va exercita din umbră o influență politică cu consecințe de perspectivă în evenimente majore care în parte s-au derulat pe teritoriul orasului București.

Documentele referitoare la Manuc Bei ca om de afaceri sunt cele legate de

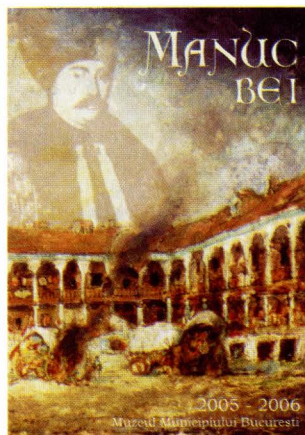
comert și cămătărie. Sunt liste de cumpărături, liste de obiecte achiziționate și costul acestora, recomandări pentru cumpărarea unor produse, caiete cu afacerile comerciale făcute în unele orase (Isaccea, Siliștea, Ismail etc.), liste privind aprovizionarea unor regiamente și cetăți turcești, scrisori privind sume date cu împrumut, scrisori de restituire a unor împrumuturi, liste de debitori, chitanțe, liste cu sume oferite ca împrumut.

Documentele ilustrează legături de afaceri cu negustori din principalele centre sud-dunărene din Turcia, Basarabia, Transilvania, Țara Românească, Moldova, Rusia.

Într-o perioadă de mari frământări politice și militare, Manuc Bei se afirmă ca un influent om politic și diplomat. Vasta corespondență purtată cu înalte oficialități ale Imperiului Otoman, cu domnitori ai Țărilor Române, precum și cu demnitari din Rusia evidențiază simțul practic și diplomatic cu care era înzestrat.

Pentru a păstra confidențialitatea rapoartelor, Manuc Bei se folosea de un cifru secret, reprezentând unul din exponatele de marcă din cadrul expoziției.

Alături de multitudinea de documente ce ilustrează personalitatea lui Manuc Bei, expoziția prezintă nume-

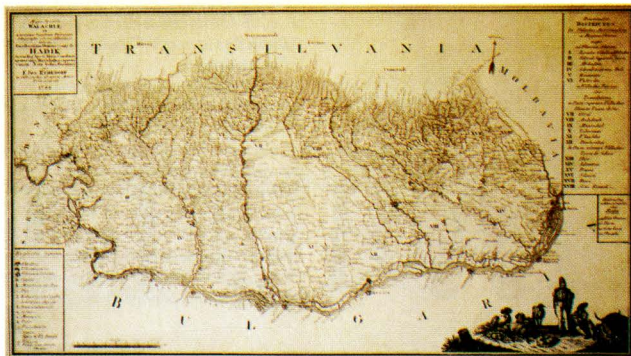

roase stampe, litografii, hărți și planuri, conținând principalele orase și cetăți din dreapta și stânga Dunării, cu care avea contracte comerciale sau în care a locuit într-o anumită perioadă a vieții atât el, cât și familia sa.

Interesant este planul moșiei de la Hâncești, unde Manuc și-a construit un frumos conac, ca și planul orasului pe care dorea să îl construiască pe moșia de la Reni, lângă Chișinău.

În acest sens, în expoziția deschisă la palatul Sutu sunt expuse cele mai reprezentative stampe, gravuri, litografii, conținând principalele orase și țarguri,

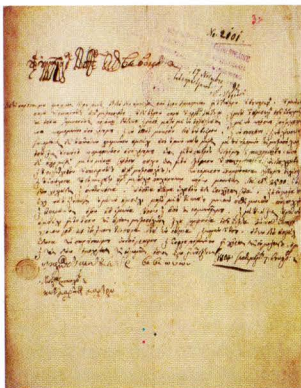
**Harta „Walachiae”, 1788,
autor Ruhedorf**

lucrări ale unor artiști renumiți în epocă, printre care amintim pe: Bouquet, Lancelot, Thorigny, Doussault, Valerio, Raffet, Erminy, Hirtl, Laufberger, Begenau, Cherubini, Bartlett, Ferogio, Valerio, Bocquin, Klein, Moller, Kauffmann, Le Blond, Peeters.

În expoziție se regăsesc numeroase alte obiecte specifice perioadei în care a trăit și și-a desfășurat activitatea Manuc Bei: sigilii și inele sigilare, obiecte de îmbrăcăminte, accesorii vestimentare, arme, piese de artă decorativă și artă plastică, instrumente de cântărit specifice zărafiei (cântare pentru cântăritul monedelor din argint și aur care au circulat în perioada în care și-a desfășurat Manuc Bei activitatea sa de negustor), instrumente de măsurat specifice epocii (coturi).

Costum de surugiu, sec. XIX, atelier Țara Românească

NOTE BIOGRAFICE PRIVIND VIAȚA LUI MANUC BEI

1769 – se naște la Rusciuk fiul lui Mardiros Mirzaean și al Mamile Hamum Oglu; copilăria și primii ani de învățătură (12 ani) la Rusciuk.

1780-1785 – este trimis la Iași și Botosani pentru a se iniția în afaceri comerciale de la negustorii armeni stabiliți aici; învață limba română.

1786- prima căsătorie cu fiica lui Avet, un armean bogat din Rusciuk.

1786-1794- prima mențiune privind afacerile comerciale ale lui Manuc: litigii cu Bogos Sebastian, un armean din Botosani.

1794- Manuc devine vistișter și colaborator intim al pazei din Rusciuk; împrumută cu bani pe puternicii vremii (pasa din Rusciuk, domitorul Țării Românești, Constantin Vodă Ipsilanti); practică negotul și stabilește legături la București; contribuie la stăpînirea bandelor de tâlhari din zona Rusciukului și la organizarea acestei regiuni.

1795 – a doua căsătorie cu Mariam, fiica lui Hagi Hariton.

1802 – este numit serdar de către domnitorul Constantin Ipsilanti.

1803 – "Mannoci, boier și mare proprietar în Valahia" este numit paharnic; primește în administrare salinele din Țara Românească.

1803 – începe construcția hanului, pe terenurile Curtii Vechi, cumpărate prin licitație în 1798.

1804 – cumpără o vie în dealul Bucureștilor și alte două vie în împrejurimi, precum și o moșie de 700 stănjani la Florești; își extinde afacerile de negustor în Țara Românească și la Constantinopol.

1806 – războiul ruso-turc îl proiectează în inima evenimentelor: adept al politicii de prietenie între Turcia și Rusia, colaborator intim al puternicilor zilei (pune la dispoziția sultanului Selim al III-lea banii necesari politicii reformatoare pe care o promova, sprijină bănește pe marele vizir Mustafa Bairactar, iar Constantin Vodă Ipsilanti îl folosește "cu izbândă în toate prilejurile critice ale Țării Românești, ca mijlocitor devotat intereselor acestui principat"), salvator al

Mărturia lui Nicolae Saegiu, 1804, septembrie 7

Serdarul Nicolae Saegiu confirmă că a cumparat o vie în "Dealul Bucurestiului" de la mitropolie și o alta vie de la Radu Logofăt, vii pe care le-a revândut lui Manuc Bei cu 2500 de groși.

Bucurestiului de două ori de la jaf și incendii, om de legătură între statul major rus și marele vizir Mustafa Bairactar, dar și agentul comandamentului rus (transmitea acestuia discuțiile și evenimentele de la Înalta Poartă).

1807- este însărcinat de către turci să poarte negocieri cu rușii în vederea încheierii păcii ruso-turce; negocierile ce se vor desfășura și în anii următori vor fi susținute de o bogată corespondență între Manuc Bei și Mustafa Bairactar.

1808 – plătește toate cheltuielile necesare pentru buna funcționare a cetăților turcești de la Dunăre.

1808 – este numit de Înalta Poartă "Print al Moldovei" și la sfârșitul anului se stabilește în Țara Românească, dezvoltându-și o numeroasă rețea de informații ce funcționa între Constantinopol și ruși.

1809 – cumpără satele Tâncăbesci, Dragomirești, Pasărea, Moara Seacă, sate situate lângă București, precum și moși în Ilfov și Prahova.

1809 – este numit dragoman titular, înaltă demnitate cu caracter onorific acordată de imperiul otoman.

1810 – este decorat de imperiul țarist cu Crucea Sf. Vladimir gr. III

1811 – cumpără muntii Clăbucet, Piscul Căinelui și partea dinspre Sinaia a muntilor Bucegi.

1812 – fuge la Brasov pentru a-și salva viața, lăsându-și familia ostac și averea sechestrată de turci.

1813 – se refugiază la Sibiu.

1813 – obține cetățenia rusă și la presiunile acestora își recuperează familia și averea.

1814 – este numit consilier de stat al imperiului austriac.

1815 – se stabilește la Hâncești, lângă Chișinău.

1817 – moare la moșia sa de la Hâncești.

Pagini realizate cu sprijinul
Sitraco
International
Ambient
Construct

MIRCEA DEAC

Sculptura, obiect sau artă

Revoluția din 1989 a pregătit terenul pentru revenirea la normalitate a sculpturii. Dar artistul modern nu este un jongleur, să joace cum i se cântă. El are mai puțin gustul împodobirii arhitecturii, cât dorința de a crea în tihna atelierului și a fi prezent în expoziții.

Faptele omului sunt ostile omului. Lumea în care trăim a creat și monstri. Asemenea fantome îngrozitoare se regăsesc în sculptura contemporană, în formele încărligate în fier, în ciudățeniile cioplirii lemnului și pietrei. Totul apare ezoteric și haotic. De la sfârșitul secolului XX și în prima decadă a secolului XXI, sculptura se afirmă ca o formă organică autonomă, ca un obiect estetic, original, resimțit doar intuitiv și senzual. Ea nu mai permite compartimentări și stiluri. Realism, abstractionism, impresionism sau suprarealism, cubism sau constructivism, sunt amestecate dar foarte afective. Observăm schimbări rapide, influente, sub alte aspecte decât somnolența trecutului. Pozițiile teoretice sunt discordante, subiective, făcând dificil să acordăm fiecărui artist o personalitate clară, distinctă, care să-i fie proprie, să aflăm ceea ce el a inventat și spre ce tinde viitorul său.

Dar elementul nou, pe care l-am constatat, este îndepărtarea postamentului sculpturilor, disprețul artiștilor pen-

tru acest accesoriu atât de fasonat altădată, pe care acum îl consideră inutil și inestetic, coborând de pe socluri statuile și portretele în mijlocul multimilor, în spațiile sălilor de expoziții și muzeelor. Portretul, statuia figurativă realistă, au trecut astfel în plan secundar, disprețuitor au fost uitate. Ele au rămas doar în patrimoniul cimitirelor...

Coborând astfel în mijlocul multimilor, sculptura, obiect sau artă, s-a democratizat prin funcția sa, o întâlnești pe trotuare, la capătul drumurilor asfaltate, acolo unde te aștepti mai puțin, fără postament, răsfrându-și detaliile abstracte și simbolice în spațiu. Pe neașteptate și pe nesimțite, asistăm la un fenomen nou al dezvoltării sculpturii. Curios, nu a impus nimeni așa ceva sculptorilor, să lepede vechile maniere ca pe niste haine uzate. Ei s-au adaptat cerințelor spirituale moderne, au spart barierele trecutului și întâmpină zâmbind viitorul în fața surprizelor pe care le produc trecătorilor...

Aceasta este arta contemporană. O putem defini ca simbolurile existenței, ca necesitatea omului de a se adapta schimbărilor sau ca voința de a schimba totul, de a nu mai accepta prezentul și amintirea trecutului.

Din volumul *Sculptura în România*, în curs de apariție la editura Medro.

C O B S E R V A T O R C U L T U R A L

Petre Iorgulescu-Yor

pictură
MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ

**"Spațiul public - spațiul privat în
grafica lui Daumier"**

Expoziția de litografii
Galeria de Artă Europeană
MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ

Jean Al. Steriadi (1880-1956)

Litografii
MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ

Jaan Toomik

Video works
MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ
CONTEMPORANĂ

**Armando, Tony Cragg,
Marianne Eigenheer,
Ayse Erkmen, Christine Hill**

Spațiul artistic - Germania
MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ
CONTEMPORANĂ

**"Exclușii. Unele suflete aleg
să trăiască altfel"**
MUZEUL MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI

Atelier de creație - Ana Rus
sculptura
MUZEUL NAȚIONAL
COTROCENI

"Restituiri Costin Petrescu"
MUZEUL NAȚIONAL
COTROCENI

**"Restituiri - Șerban Rusu-Arbore
(1926-2004)"**

pictură și grafică
MUZEUL NAȚIONAL
COTROCENI

"EuroLiteraTur"
Expoziție interactivă multimedia
MUZEUL LITERATURII
ROMÂNE

"Acasă la Antipa"
Expoziție în care este refăcut cabinetul
de lucru al dr. Grigore Antipa
MUZEUL "GRIGORE ANTIPA"

Pești exotici
Expoziție de acvarii cu pești
MUZEUL "GRIGORE ANTIPA"

Școala de vară
Activități teoretice și practice
MUZEUL "GRIGORE ANTIPA"

**Costume din
Muscel, Argeș,
Gorj, Valcea,
Rucar-Bran,
Tara Vrancei,
Banat, Câmpia
Munteniei și
Moldova**
MUZEUL COS-
TUMELOR
POPULARE
DIN
ROMÂNIA

**"George Enescu.
Ultimii ani de viață"**
MUZEUL NAȚIONAL "GEORGE
ENESCU", Sala Cantacuzină

Noi valori intrate în patrimoniul

**MUZEUL NAȚIONAL
DE ISTORIE**

Atelierul de Creativitate

*Program de vacanță atractiv pentru
copii de toate vârstele*

MUZEUL ȚĂRANULUI ROMÂN

"Grafica la 75 de ani"

Octavia Țărălungă

BIBLIOTECA "ION CREANGĂ"

Foto Salon Promoția 2005

**CASA DE CULTURĂ
A STUDENȚILOR BUCUREȘTI,
Hol parter**

"Pro logos"

Paul Gherasim

pictură

**CENTRUL DE CULTURĂ
"PALATELE BRÂNCOVENEȘTI
DE LA PORȚILE BUCUREȘTIU-
LUI", Palatul Mogoșoaia**

Constantin Veluda

grafică de presă

CUPTORUL CU LEMNE

Louche

Stefan Curelaru

sculptura

GALERIA "ART ROOM"

Nicoleta Gribnicea (Liciu),

Lucian Liciu

Pictură

GALERIA "GALATECA"

"Trup și suflet"

Roxana Niculae

Pictură

GALERIA "GALATEEA"

Invitat la AnticArt

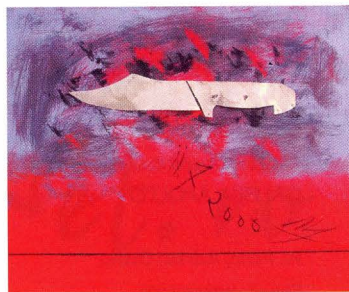

PAVEL ȘUȘARĂ

Florin Mitroi

(1938-2002)

Pentru Florin Mitroi pictura nu a fost doar un simplu exercițiu cultural, o formă abilă de comunicare codificată cu un privitor mai mult sau mai puțin prevenit, o hîrjoană ludică sau o scrutare gravă prin spațiile nelimitate ale posibilului. Mai întîi, ea era un amplu și complicat ceremonial tehnic, un recurs la memoria arhaică a genurilor, o subtilă convocare la realitatea imediată atît a lumii organice, cît și a regnului mineral. El a fost unul dintre puținii pictori moderni, și acest fapt este valabil nu doar pentru spațiul artei românești, care nu a folosit niciodată culorile de ulei. Ostil prin natura lui față de orice efect, de orice strălucire exterioară și conjuncturală, el i-a preferat uleiului culorile de apă, în speță tempera cu ou, tocmai din această pricină. Spre deosebire de tînăra tehnică a uleiului, fastuoasă și volubilă prin însăși materialitatea sa, tempera cu ou are o sonoritate stinsă, o suprafață caldă, absorbantă și atemporală. Lumina nu glisează pe suprafața pictată cu tempera, așa cum se întîmplă în cazul uleiului, nu se răsfrînge doar pe acea peliculă exterioară pe care o părăsește apoi tot atît de subit pe cît de spontan a și apărut, ci se interiorizează, se însinuează în particulele intime ale pigmentului pînă face corp comun cu acesta și împreună cu care iese din locvacitatea diurnă a materiei spre a trece, tot împreună, într-o existentă necircumstantiată. Din această relație specială cu pictura, cu pictura înțeleasă ca act ceremonial și ca formă de restaurație a

**Florin Mitroi (1938-2002)
Cutitul argintiu**

echilibrului și a ordinii raționale a lumii sensibile, derivă, în ultimă instanță, și preocuparea exclusivă a artistului pentru momentul creației, al elaborării, și într-o măsură extrem de mică, dacă nu chiar foarte aproape de nivelul zero, pentru spectacolul expunerii și pentru iesirea în public, în general. Deși interesat de tot ceea ce ochiul poate să absoarbă, de la accentul de culoare întîmplător și de la forma spontană la construcțiile simbolice de o mare complexitate și pînă la amplele simfonii cromatice pe care istoria artei le oferă cu generozitate, Florin Mitroi și-a restrîns interesul, în propria-i creație, la cîteva teme mari și la cîteva moduli ușor de recunoscut și de identificat. În pofida discreției sale absolute și a spaimei profunde în fața gesturilor risipitoare și a redundanțelor de tot felul, el a fost, în esență, un experimentator, un cercetător aplicat și cu tentativă anonimului, al tuturor componentelor pe care le implică actul de creație.

EXPOZIȚII

Vasile Varga, Flondor, Mihai Sârbulescu, Mihai Gavril, Mariana Macri, Mihai Macri, Bogdan Vlăduț

Expoziție de grup

GALERIA ANTICARIAT "9"

"Prietenii lui Paul Gherasim"

Pictură

**GALERIA ANTICARIAT
CURTEA VECHĂ**

Simpozionul de la Sângeorș Băi

Curator: Aurel Bulacu

GALERIA APOLLO

Al. Pann, Adrian Oianu

Pictură, vestimentatie

GALERIA AVANPOST

"Loc, locuire, în-locuire"

Expoziție de grup, pictură, grafică, obiect

Curator: Alexandra Crăciun

GALERIA ARTIS

**Artiști interbelici
la Dunărea de Jos**

**MUZEUL DUNĂRII DE JOS,
CĂLĂRAȘI**

Foaierul Consiliului Județean

Scenografie

Hristofenia Cazacu

GALERIA BASIL

Pictură

**GALERIA CAMINUL ARTEI,
Etaș**

Iris Teodorescu

Pictură

**GALERIA CAMINUL ARTEI,
Parter**

Gheorghe Grad

Pictură

**GALERIA DE ARTĂ
"CASA VERNESCU"**

Artă contemporană

**GALERIA FUNDATIEI / BAKU
ART GALLERY**

Daily Care Center

Curator: Irina Botea

GALERIA NOUĂ

Vasile Grigore

Acuarelă

GALERIA ORIZONT

Florin Mitroi

(1938-2002)

Pour Florin Mitroi la peinture n'était pas un simple exercice culturel, une forme de communication codifiée avec un spectateur plus ou moins avisé, une luterie ludique ou un examen grave des espaces illimités du possible. Tout d'abord, elle était un cérémoniel technique ample et compliqué, un appel à la mémoire archaïque des genres, une convocation subtile à la réalité immédiate, tant du monde organique que du regne minéral. Il a été l'un des peu nombreux peintres modernes qui n'a jamais utilisé les couleurs à l'huile – et quand je dis cela je ne pense pas seulement à l'espace de l'art roumain. Rejetant, par sa nature même, tout effet, tout éclat extérieur et conjoncturel, Florin Mitroi a préféré à l'huile les couleurs à l'eau, surtout la tempera à l'œuf, justement

pour cette raison. À la différence de la jeune technique de l'huile, fastueuse et volatile par sa matérialité même, la tempera à l'œuf a une résonance éteinte, une surface chaude, absorbante et atemporelle. La lumière ne glisse pas sur la surface enduite de tempera, comme dans le cas de l'huile, ne se reflète pas seulement sur une pellicule extérieure qu'elle quitte aussi soudainement qu'elle est apparue, mais elle s'insinue, s'insinue dans les particules intimes du pigment jusqu'à ce qu'elle fasse un corps commun avec lui ; ensuite, lumière et pigment ressortent de la loquacité diurne de la matière pour passer, toujours ensemble, dans une existence non-circumstanciée. De cette relation spatiale avec la peinture, une peinture comprise comme un acte cérémoniel et comme une forme de restauration de l'équilibre et de l'ordre rationnel du monde sensible, dérive, en dernière instance, la préoccupation exclusive de l'artiste pour le moment

de la création, de l'élaboration, tandis que la préoccupation pour le spectacle de l'exposition et de la présentation publique est en générale très réduite, sinon presque absente. Même s'il était intéressé de tout ce que l'œil peut absorber, depuis l'accent de couleur accidentel et la forme spontanée jusqu'aux constructions symboliques d'une grande complexité ou jusqu'aux amples symphonies chromatiques offertes avec tant de générosité par l'histoire de l'art, Florin Mitroi a réduit son intérêt, dans sa propre création, à quelques thèmes majeurs et à quelques modules faciles à identifier et à reconnaître. Malgré sa discrétion absolue concernant la peur profonde des gestes inutiles et des redondances de toutes sortes, il a été essentiellement un expérimentateur, un chercheur appliqué de tous les éléments impliqués par l'acte de création, mais un chercheur tenté par l'anonymat.

Pavel Susară

Adelina Ivan, Carla Szabo

Design

GALERIA ORIZONT

Virgil Dobirta

Pictură

GALERIA ORIZONT M

**Colectia Galeriei Sabina & Jean
Negulescu**

GALERIA SABINA
ȘI JEAN NEGULESCU

"Monoxile și inox"

Octavian Olariu

Sculptură

GALERIA SIMEZA

"Ipstazele culorii"

Nikifor Sviristukhin

Pictură, grafică

PALATUL PARLAMENTULUI
SALA BRÂNCUȘI

"Indoors"

Fotografie

H'ART GALLERY

**Absolvenții clasei prof. Cătălin
Bălescu**

GALERIA ȘELARI 13

"Lut"

Camelia Drăgan

Curator: Mirona Hânoveanu
LA SCENA

Paula Tudor

Pictură

TC ART GALLERY

EXPOZIȚII

Timotei și Grigore Negrescu

Pictură

U-ART GALLERY (Uzinexport)

**Expoziție de pictură contempo-
rană românească**

VAL HOUSE ART GALLERY

Cu spatele la Europa

Fotografie

FOTO CABINET

LfterNet.ro

**Mai multă distracție
în viața ta!**

Gata cu plictiseala. Cu Focus Sat, e deja
altă viață!

Și nu e doar televiziune prin satelit, ci și
radio! Dacă vrei, poți prinde cu aceeași
antenă toate posturile românești. Plus,
datorită decodorului foarte special,
poți juca și jocuri pe televizor!

Și mai mult...

... ai cea mai mică și mai cocheta
antenă de satelit din România, ai
decodorul cel mai avansat tehnologic,
ai instalare gratuită în maxim 5 zile, ai
cel mai modern sistem de plată – prin
cartele pe care le cumperi o dată și le
folosești când vrei tu, ai cel mai ușor
mod de a achiziționa antenna și
cartelele – în oricare din magazinele
Altex/Mediagalaxy, Domo, Flamingo,
Flanco, Germanos, Peruvision, chiar și
în rate, și ai 6 luni de vizionare gratuită
a celor 40 de programe!

focus sat

TELEVIZIUNE DIGITALĂ PRIN SATELIT
Plus radio, plus jocuri. Deocamdată.

Să înceapă distracția!

<https://biblioteca-digitala.ro>

Galeria a

Antichități, rame, expoziții

Hristo Botev nr. 9, București
Tel: 313 23 16, 0722 969 471
arh. Alba Delia Popa, director

Almar C&A, Antiques & Art,

Str. Hanul cu Tei

ANONYMUS

Str. Roma; Tel: 230.90.17

ANTIQUA

Str. Zărafi, București

Galeria de artă Apolo

Hanul cu Tei, parter

ART GALLERY

Sos. Iancului

ANTIQUES

Str. Buzesti 15, tel.: 212.75.72,
0721.278.992, 0722.325.496

BARBA

Firmă de încredere

Buc., sector 3, Str. Halelor 3;
Tel.: 0722.707.707

BAROC ART IMPEX

Antichități

Buzesti 8, sector 1, București
0744.524.112, 0745.664.541

CASA-A.B.

Antichități

București, Bd. Ferdinand I

Chris Art & Antiques

Str Buzesti 31, sect 1, Bucuresti,
Tel: 212.81.50, www.chrisart.ro
(mihai-alexandru oprisan,
0722.503.246,
oprisan_mihai@hotmail.com)

CLASSIC

Str. Blănari 3, tel: 314 66 59

Costela Consignatie

București, sector 3
Str. Covaci

Galerie de Artă

Antichități

Calea Grivitei nr 57, sect 1,
București,
Tel: 337.26.77, 0722.204.698,
www.chrisart.3x.ro
chrisart@3x.ro

Galeria Anticariat Curtea Veche

str. Franceză 54,
70002 București, sector 3,

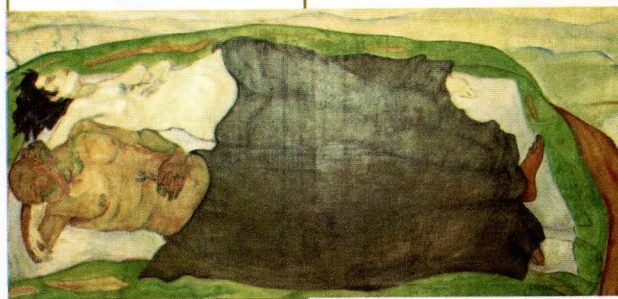
tel: 021/312.23.57,
0744.351.649
curteaveche@yahoo.com,
(Marius Nicolescu)

Galeria NOI Crail de Curtea Veche

Str. Covaci

Galeria NOI La Calul Bălan

Str. Halelor

GALERIA DE ARTĂ DOROBANȚI

Maria Dumitrescu
Str. Tudor Ștefan nr 13
tel: 231.4953, 0744.666.033

DANART

Vă oferim obiecte de artă plastică și decorativă autentice și de calitate, garantate de specialiștii noștri.

Anticariate, str Covaci nr. 7,
Tel: 666.75.84
(Dana Postolache 0723.585.753,
Ioan Darida 0722 659 392)

Djaburov Art Galerii de Artă

Str. Blănari 14-16, București
Tel: 312 96 16
djaburovart@yahoo.com
luni – vineri 10.00 – 18.00,
sîmbata 11.00 – 14.00

Vinde, preia în consignatie și cumpără tablouri pictori consacrați, sculptură, icoane, obiecte argint, bijuterii vechi, sticlă semnată și porțelan, mic mobilier și obiecte decorative

EDMOND

Bd. Ing. Gheorghe Duca nr. 3-11

ELISABETA GALERII DE ARTĂ

Str. Armenească nr. 14A, sector 2
Tel/Fax 314.8192; 0744.530.505;

Gramofonul bunicii

Calea Știrbei Vodă nr. 87 A
0745.069.073; 021.456.62.19;
0721.720.282

LAHOVARI GALERII DE ARTĂ

Str. Dionisie Lupu, nr. 76
București, sector 1

LYNX FIL IMPEX

Galerii de artă
București, sector 3, str. Gabroveni

13 MARCON Antichități

Peco Dorobanți,
str Tudor Ștefan 15,
tel: 231 35 93, 0744 55 13 13

MICHELLE ART

Str. Smîrdan, sector 3

MILENIUM UNIC ART GALERY

București, str. Covaci

QUASAR ANTICHITĂȚI

Calea Victoriei

MIRANI

Consignatie antichități și decorațiuni interioare

Cumpăr cu plata pe loc
Piata H. Botescu (Matache)
nr. 5, sector 1, București
Tel: 318 99 30, 0723 396 200

**AnticArt asigură
intermedieri pentru
obiecte de artă cu valoare
deosebită. Seriozitate și
confidențialitate maximă.**

ANTICHITĂȚI

Hanul cu Tei, Antiques, Art Gallery & Auction House,

Str. Lipscani 63-65, etaj 1,
luni-vineri 10-19,
sîmbătă 10-14,
tel: 313.01.81, 315.56.63,
0727.221.491, 0744.328.200,
www.hanulcutei.ro

Expoziție permanentă cu vânzare a obiectelor de artă: mic și mare mobilier, tablouri, sculpturi, icoane, bijuterii, argintărie, covoare, carpețe, tapiserii, oglinzi, sticlărie, portelanuri, păpuși vechi, tacâmuri, servicii de masă, pendule, ceasuri, arme de panoplie

**Palas Antiques,
Fine Art Galleries, obiecte de artă, expertize, decorațiuni interioare, restaurări, personal specializat și autorizat**
Calea Victoriei nr. 100,
315.67.43,
www.PallaceAntiques.ro
(George Pîrsoagă,
0722.70.50.30,
george@antiques.ro)

GHEORGHIU A. IMPEX

Antichități

București, sector 2,
Sos Ștefan cel Mare

SEVAS SERVICII

Antichități

București, sector 2,
str. Mihai Eminescu 111
tel: 210 31 30

SLĂTINEANU ART

Antichități

București sector 2, str. Maria Rosetti 53
Tel: 211 27 63, 0721 23 77 91
www.slatineanu.art.ro
barbuslatineanu@yahoo.com

SOMIX COM

Antichități

București, sector 4, bd. Mărăsești

Stef Art

Antique Gallery

str. Buzzești nr.19, București
Vezure Ștefan, anticar,
0720.327.338,
vezure_stefan@yahoo.com

Vinde și cumpără obiecte de artă, mobilier, pictură, sculptură, icoane, bijuterii, obiecte de argint, sticlă semnată, timbre, bronzuri, porțelanuri

ANTICHITĂȚI

Str. Buzzești nr. 4
0740.582.258

VALAHIA ART

Antichități

București, sector 1,
Piața Montreal 10,
Hotel Sofitel
Tel: 224 53 36

Galeria Wagner

Vânzări – cumpărări antichități

Str. Popa Tatu nr. 24, sector 1,
București, 021/ 312.02.58,
0744.87.46.11, 0788.37.97.97
wagnerarte@yahoo.com

TROPICAL '95

Calea Floreasca sector 1

Galeria de Artă Zambaccian

Antichități

Str. Blănari 12,
315.34.85, 315. 34. 38,
0722. 758. 404
galeriazambaccian@yahoo.com

Cumpără–vinde: carte rară, manuscrise, autografe, fotografii, obiecte de artă; plata pe loc.

ANTICHITĂȚI

Str. Buzzești nr. 4
0740.582.258

ANTICHITĂȚI

S.CONIX IMPEX SRL
Str. Mihai Eminescu nr. 28 buc sector 1
tel. 0726.52.47.37.

BRAȘOV

ANTICHITĂȚI CESARONI

Roberto Cesaroni,
Str. Apollonia Hirscher 2
Tel.: 0268.470.419, 0744.532.941

**Antique Decortion
Art Nouveau**

Str. Mirăslău nr.46, Brașov
0722.742.735, 0788.428.580
hot_antique@yahoo.com

**Galeria de artă
MOBILANTIC**

vinde, cumpărăm antichități

Brașov, Str. N. Bălcescu nr 53,
Tel 0268 41 08 18, 0724 042 167

Screen Impex

Str. Republicii nr.11, Râșnov,
Brașov, 0268/ 231.271,
screen_impex@yahoo.com

RAMS ANTIK

Str. Republicii 35, Brașov
0268.329.187, 0744.631.570
ramsantik@yahoo.com

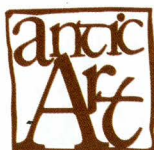
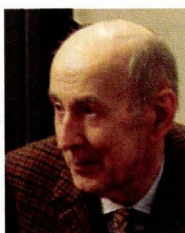
BRĂILA

COLECȚIONAR

Cochirleanu Sandu
Str. Gh. Sincai nr. 10, 0239.646. 979

DORCHI

Magazin antichități
Bd Dorobanților 339
Viorel Moise
0239.633.180, 0744.601.105

Criterii în stabilirea prețului unui tablou sau a unei sculpturi

Al doilea reper în stabilirea prețului consta în notorietatea artistului, adică locul ce îl ocupă în Istoria Artei Românești. Și în acest caz există fluctuații de prețuri. Unii artiști, deși bine apreciați de istoricii de artă pentru diverse perioade din creația lor, pot să nu fie apreciați la adevărata lor valoare artistică și în consecință prețurile, în cazul lor să fie mai scăzute.

Exemplificăm în prezent cu operele pictorilor Ștefan Popescu, Petre Iorgulescu, Yor, Vasile Popescu și cu micii maestri transilvăneni și moldoveni din secolul XIX.

Al treilea factor îl constituie subiectul lucrării. În această privință subiectivitatea este în toate drepturile ei fiind cel mai subiectiv element de reper, întrucât gustul colecționarilor este extrem de variat. Se poate afirma cu certitudine că peisajul este cel mai agreat în pictură și apoi nudul care stă pe primul loc în sculptură. Le urmează în succesiune scenă de gen, natură statică, subiectul istoric, subiectul religios și la mare distanță portretul. Dar și în această situație avem de-a face cu simpatii și antipatii; peisajul arid de munte

găsește mai puțină înțelegere din partea colecționarilor și amatorilor decât peisajul de deal și câmpie. Cei cu gusturi romantice, preferă peisajele marine. Orașenii sunt tentați să-și aleagă peisajele citadine. Dacă ne referim la portret, în deosebi la cel comandat, deci și implicit portretul cosmetizat, acesta nu are decât foarte puțini cumpărători și ei se recrutează dintre colecționarii avizați care remarcă firesc, calitatea artistică, dar la prețuri modice. ceilalți sunt dispuși să-și apropie asemenea lucrări doar când personajul înfățișat este o

personalitate culturală, un scriitor sau un poet bine cunoscut, un om politic și în ultimă instanță, o figură a unei fete sau a unui copil. Naturile moarte cu pește, scoici sau alte vietăți acvatice, ca și cele înfățișând existența unei vieți austeră (marnaligă, câteva fructe, ceapă sau alte legume) n-au decât în parte o căutare. În schimb, se apreciază pozitiv naturile moarte cu flori, cu cărți și oglinzi în care se reflectă diverse obiecte de pe masă și redate pe orizontală tabloului. Scenele istorice, mai ales că sunt îndeobste de mari dimensiuni își găsesc cu

Istoricul și criticul de artă Petre Oprea face o analiză a cutumelor de evaluare de pe piața de artă liberă.

„Primul și cel mai important factor este ca lucrarea să fie autentică, adică nu un fals...”

greu amatori. Scena de gen este foarte prizată dacă înfățișază scene galante, sau evocând vremile medievale și mai puțin cele redând mediile burgheze sărace. Compozițiile cu subiect religios n-au căutare, colecționarii noștri fiind în majoritate ortodocși, preferă icoana, dar pentru ca sunt rar tratate de artiștii noștri, au cumpărători printre amatorii snobi și se obțin uneori prețuri foarte ridicate.

Cel de-al patrulea factor îl constituie calitatea unui tablou și este cel mai dificil de a-l aprecia obiectiv. Se cere neapărat un gust artistic format și rafinat întâlnit rar printre colecționarii noștri de artă. Așa cum este firesc în muzică să ai "ureche muzicală" tot așa în pictură îți trebuie "ochi să distingă bine culoarea". Ceilalți se orientează și țin seama în deosebi după citirea, comentarea sau reproducerea lucrării în tratate de istoria artei, în monografii sau cronici de ziare; întrucât sunt dintre lucrările selectate și apreciate de istorici de artă.

Continuare în numărul următor

GEORGE VOINEAGU

colecționar

Str. Ștefan cel Mare nr. 464

GERIMAR

**Antiques, consignatie
obiecte de artă/**

Brăila 6100, str. Călărăși,
bl 16, parter, 0239.611.879

(Marinel Constantin,
colecționar

0239/ 687.142, 0740.562.770)

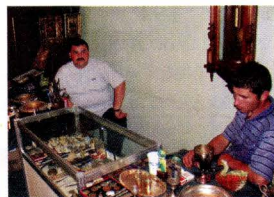
BUZĂU

Negrea Nicușor

0766.357.646

Baboi Aurelian

0743.362.892,
0238.412.442

PLOIEȘTI

Antichități

Cosmin Bitir
Str. Neagoe Basarab 9

Consignație Antichități

George Chiagă
Str. George Cosbuc nr 10

Doru Fărcuș

colecționar antichități
0244.261.655, 0745.086.406

LUGOJ

Nistor expo – Art

Achiziții și recondiționări mobilier de epocă

Lugoj, str Smîrdan 7,
tel/fax 0256 35 28 42,
0788 44 54 97,
0722 44 54 97,
nistor_d@hotmail.com
(Jr. Dan Nistor – Popovici,
director general)

TG. MUREȘ

Kopeti Gyorgy

0036.309.639.013
0744.505.801

TIMIȘOARA

STUDIO ANTIQUA

DI ARTE

Cumpărăm și vindem obiecte de artă

Str. Ciprian Porumbescu
nr 57, tel/fax: 0256.493.404,
0723.418.949, 0788.492.129
studiodiarteantiqua@yahoo.it
(Antik 2000, Calea Sagului
nr.165)

NOMICOS COMPANY

Str. Chopen nr. 5

Victor Antiques

Timișoara, str. Gh. Doja nr. 6,
0744.639.707, 0744.641.301,
art_hobby@go.ro,
ovidiu30d@hotmail.com

**AnticArt asigură
intermedieri pentru
obiecte de artă cu valoare
deosebită. Seriozitate
și confidențialitate
maximă.**

REȘITA

Antic - Magazin antichități

Str. Castanilor nr.58
0740.053.288

OTOPENI

IOAN T. VESCAN

Anticariat și obiecte de artă.

Otopeni, Str. Lacul Ursului Nr. 10,
Judet Ilfov.
Tel: 021-236.1316; 0766.237.118

RADIO BUCUREȘTI 98,3

ANTICARIA TE

ARTIS Anticariat

Calea Moșilor 143
Luni – vineri 10-19,
sâmbătă 11-17
Tel 0721 957 977, 0743 787 605

Antic ExLibris

Str Doamnei

Anticariat I.C. BRĂTIANU

Fundația Lucrețius
*Cea mai bună și mai variată
ofertă de carte veche
românească și străină la cele
mai mici prețuri.
Cea mai variată și mai
bogată ofertă de cărți
poștale vechi (până în 1947)
la cele mai mici prețuri.*

B-dul Nicolae Bălcescu nr. 21
Sector 1, București
Tel: 312.49.26
Fax: 312. 49.25
www.anticariatelelucrețius.ro

Anticariatul nostru

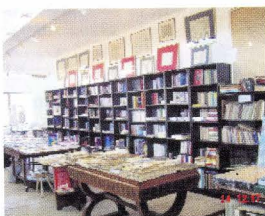
Anticar Iustin Zegrea
Bd. Dinicu Golescu nr. 24 A
Tel.: 312.84.03; 0722.385.676
neculaiz@hotmail.com

Galeria-anticariat Curtea Veche

Anticar: Marius Nicolescu
*Obiecte de artă, graphică-
pictură, carte rară, docu-
mente, mobilier, curiozități.*

Str. Franceză nr. 54,
București 3
Tel: 021/312.23.57
Mobil: 0744.351.649
e-mail:
curteaveche@yahoo.com,
curteaveche@fx.ro

Librăria Teatrului Național

Str. Nicolae Bălcescu
021 313 50 10, 0723 349 265
amanafu@yahoo.com
Adrian Manafu

Libris NOI

B-dul Nicolae Bălcescu 18

ANTICARIAT 15

Samoilă Elvira, str. Ion Mihalache nr. 42-52,
Tel. 316.87.79, 0723.941.547

Anticariat nr. 1

MONICA ISAC
*achiziții, vânzări; carte
veche, bibliofilie, gravuri, ilus-
trate românești vechi*
Str. Academiei nr. 7, București
Tel: 313.08.36

Anticariat nr. 2

București, sector 1,
Str. Academiei, nr. 7
021315.56.76

Anticariat nr. 9

Anticar: Mircea Stupar
*Gravură, desen, artă veche
și contemporană, bibliofilie
românească și străină, manuscrise.*
Calea Victoriei nr. 12, sector 3
Tel: 314.47.02, 0722.872.295

Anticariat

Anticar: Lucica Szabo
*Carte veche rară, litografii, gravură,
carte școlară.*
B-d. I.C. Brătianu nr. 14, București

ANTICARIAT

București, str. Coltei nr. 14, tel. 315.10.04

Librăria anticariat ANT' ART

Str. Hristo Botev nr. 31

Valentin Miricescu

021327.54.88; 0744.684.993
valmirmiricescu@yahoo.com

SEDAL CART

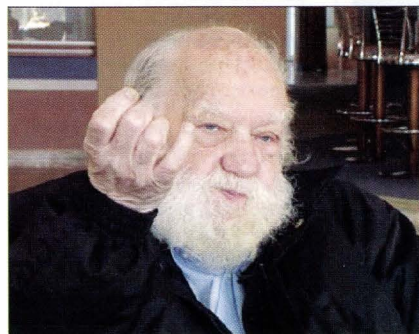
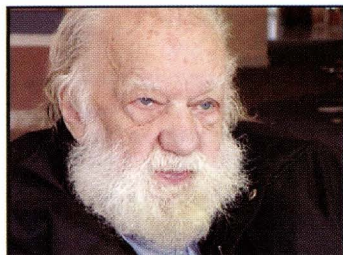
ANTICARIAT

București, B-dul Nicolae Bălcescu, nr. 18
Tel: 021/3155260, 0744/144899
e-mail contact, s.gujiu@yahoo.com
sedal94@hotmail.com

Târgul Cartea Veche

Bd. Regina Elisabeta în fața Universității

Eu nu știu să zâmbesc. Nici profund, nici mai

Continuare din anticArt nr. 2

La Bucuresti puteti lucra?

Da, dar nu am casă și n-am bani să trăiesc aici.

Dar la Paris cum e?

Acolo am un domn care îmi dă niste bani, dacă vrea să mi-i dea, dacă nu, îmi dă poimăine... Lumea crede că pictorii și artistii plastici trăiesc din vânt. E sinucidere din păcate. Sunt multe soluții, te întorci la Paris sau îți iei un revolver și îți tragi în cap.

Asta nu e o soluție niciodată!

După ce mă omor nu mai știu nimeni dacă e o soluție sau nu...

Dar știu că ați regăsit atâția prieteni aici...

Da. Eu am locuit până la 60 de ani aici.

Si aveți prieteni majoritatea mai tineri.

Lasă că între timp au îmbătrânit și ei...

În fața Ateneului Român ne întâlnim cu dirijorul, compozitorul și clarinetistul Aurelian Octav Popa.

A.O.P. Vă întoarceți la Paris?

Nu vreau, dar...

Înseamnă că ați venit să vă luminați puțin ochii de Bucuresti și să luminați și pe prietenii dvs. care asteaptă să vă vadă aici.

N-am să reușesc.

De ce, pentru că e scurtă perioada?

Pentru că eu nu sunt abil, deci nu pot să luminez mare lucru.

puțin profund.

*Fiti bine venit și vă rog să vă uitați cu lumină la București.
Multă sănătate, la revedere.*

(continuăm interviul itinerant.)

Cu piciorul meu faceți numai să apară în relief bătătura mea.

Cum vă place Ateneul?

Îl cunosc de mult, înainte de secolul. Eu am expus destul de târziu pentru că ani de zile am vrut să învăț meseria, pensulația. Și asta a ținut 15 ani.

Si la Ateneu unde a-ți expus?

În sălile alea două. De două ori aici, și înainte la Hasefer. Dar asta era când aveam deja 35 de ani. Eu lucram de la 13, dar am ezitat, cum se zice. Și la un moment dat mi-am dat drumul. Pe urmă am început să lucrăm în grupuri sociale... Și abia mai târziu, pe la 35, 40 am început să lucrez după realitatea concretă, sub comunisti, dar eu făceam totuși stilul meu.

Cu Gheorghe Anghel ați fost prieten?

Nu, nu. Era un tip rece, retras, așa.

Vă considerați un visător?

Eu nu pot să comand visul. Visul mă conduce pe mine. Alt lan-gaj nu știu, pentru cine crede că e artist plastic. Mă rog, fiecare cu falimentul lui.

* * *

Spuneți despre personajele pe care le-ați pictat că sunt dramatice, tragice. Nu toate par triste.

Unele sunt puse în ridicol, unele în dramă.

Faceți ceea ce vă inspiră momentul?

Da.

Spuneți că nu sunteți cunosător al muzicii, nici al poeziei... e greu de crezut...

În poezie, câteodată am momente când înțeleg ceva.

Doar arta plastică, asta e tot ce va interesează?

L'architecture, decoratiuni interioare, tablouri, colecții de mobile, tapie și porcelan. Asta a intrat în viața mea la un moment dat și n-a mai ieșit.

Aici, în Centrul Bucurestiului e o poveste...

E un oraș frumos. Eu sunt legat emoțional enorm. Am plecat prea, prea, așa, în fugă, ca un fulger a fost plecarea mea și... pe urma am trăit la Paris în platitudine. Le gran personaj intră pe unde e reclama lor, dacă se face. Eu nu eram. Nici n-am avut pretenția. Sunt un biet amărât care încerc să mă asez într-un loc și să stau acolo dacă se poate, fără să deranjez pe nimeni.

Acum, la 90 de ani încă mai încercați să vă mai așezați într-un loc?

Am încercat asta ani de zile înainte. Și acum văd că sunt nevoit să mă gândesc unde să mă duc, sau dacă pot să mă duc, dacă sunt primit. Nu știu încă. Aș vrea să nu mă ruinez înainte de a muri, să mă ruinez fizic și moral chiar așa mult cum societatea mă pregătește să-mi facă.

Sunteți mereu în război cu societatea...

Dumneata nu ești? Da, da... Comunismul ne-a adus la o demnitate a omului de meserie. Înainte sub burghezie nu era asemenea lucru. Era muzeul unde se lucra administrativ, acolo erau pictorii care erau, și ei erau tot timpul, alții nu mai aveau loc.

Dar în Franța ați trăit ca un artist, nu?

Nu. Am trăit ca un vagabond, sau trăiesc ca un vagabond. Francezii sunt gentili dacă le zâmbești profund. Eu nu știu să zâmbesc, nici profund nici mai puțin profund.

CASE de LICITAȚIE

Casa de licitație ALIS

Pictură, sculptură, icoane, bijuterii, sticlărie, porțelan, mobilier, țesături, covoare

www.alis.ro; office@alis.ro

Teatrul National de Operetă

Bd. Nicolae Bălcescu nr. 2, București, sector 1

Tel: 311 20 14, 311 20 15, 0723 660 947

program: expertize, evaluări, consultații:

miercuri, sâmbătă 10.00 – 14.00

livrări obiecte adjudecate și încasări:

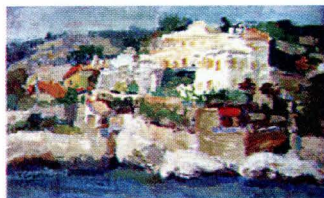
luni – vineri 10.00 – 18.00

sâmbătă 10.00 – 14.00

MONAVISSA

porțelan, bijuterii, obiecte de argint, orologie, mic mobilier stil, tapiserii, covoare, diverse, pictură, grafică, sculptură, icoane, obiecte de cult, sticlă, ceramică, metal.

**Lucian
Grigorescu
(1894-1965)**
PEISAJ DIN
CASSIS, u/p,
27 x 45 cm

www.monavissa.ro; office@monavissa.ro

Calea Victoriei nr. 118, et. 3, camera 309, sector 1,
București

Tel/fax: 021 315 5828, 021 307 2040

Hanul cu Tei

Str. Lipscani nr. 63-65, et. 1, București

Tel: 313.0181, 315.5663

Licitații în mai, iunie, iulie:

Alis: 10, 24 iulie, 04, 18 septembrie

Monavissa: 17 iulie, 14 august, 11 septembrie

Invitat la AnticArt

RADU IONESCU

În 1903 la Paris...

În 1903 se întâlneau, la Paris, Ștefan Popescu, atunci în vârstă de 31 de ani și Jean Al. Steriadi, mai tânăr cu zece ani. Este neîndoios că se cunoșteau din tară iar relațiile dintre ei trebuie să fi fost destul de strânse gândindu-ne că ambii au închiriat o cameră mobilată în inima artistică a Parisului.

Steriadi se născuse într-o familie bogată, de veche tradiție culturală, era un pasionat cunoscător al muzicii și bun pianist. Crescut într-o societate aleasă, vorbea franceza mai bine decât românește și cunoștea protipendăa românească. Spre deosebire de el, Ștefan Popescu era de condiție modestă, învățător, pe care Ionescu-Gion, descoperindu-l cu prilejul unei expoziții, îl ajută să-și facă studiile de specialitate. Întendent, apoi bursier la Munchen, în corespondență cu Gherea și Xenopol, preocupat de problemele sociale, Ștefan Popescu se potrivea atât de puțin ca fire, educație și preocupări cu Steriadi încât doar dragostea pentru artă și sentimentul de confraternitate le-a putut face conviețuirea posibilă.

Si totuși...

Iată scena pe care mi-a povestit-o Steriadi, spunându-mi că a fost una dintre cele mai mari mahniri din viața sa. Era o zi în care, de dimineață, fiecare stătea în fața sevelului, în camera lor din Cartierul Latin. Șt. Popescu lucra calm la o compoziție ce părea a-l mulțumi. În schimb, Steriadi încerca de diminiată o compoziție care, până către seară, nu dădea semne că ar putea deveni un tablou. Era nemulțumit și cu nervii gata să izbucnească. În tot acest timp, alături de el, Ștefan Popescu, calm, mulțumit de lucrul său, fredona, fără întrerupere aceeași melodie; o cântase de nenumărate ori, ca învățător, cu copii. „Vine, vine primăvara/ Se aterne-n toată țara/ Floricele pe câmpii/ Hai să le-adunăm copii!”

Pentru Steriadi – pe care l-am auzit transpunând la pian fragmente ample din Tetralogia lui Wagner – nemulțumirea din fața sevelului, enervarea firească l-au făcut să explodeze. Aruncând totul în jurul său, acuzându-l pe Ștefan Popescu că nu poate lucra din cauza cântecului, a trântit usa și a plecat. Târziu, în noaptea, revenind acasă, l-a găsit pe Ștefan Popescu trântit în latul patului plângând în hohote și doar atâta a putut să-i spună lui Steriadi: „De ce nu poți să înțelegi că asta-i lumea mea”.

S-au împăcat, au rămas buni prieteni, Șt. Popescu s-a căsătorit cu o doamnă din marea burghezie intrând în această lume. Nu știu dacă și mai amintea episodul din 1903 însă Steriadi încă se mai simtea apăsător și vinovat.

ȘTEFAN POPESCU

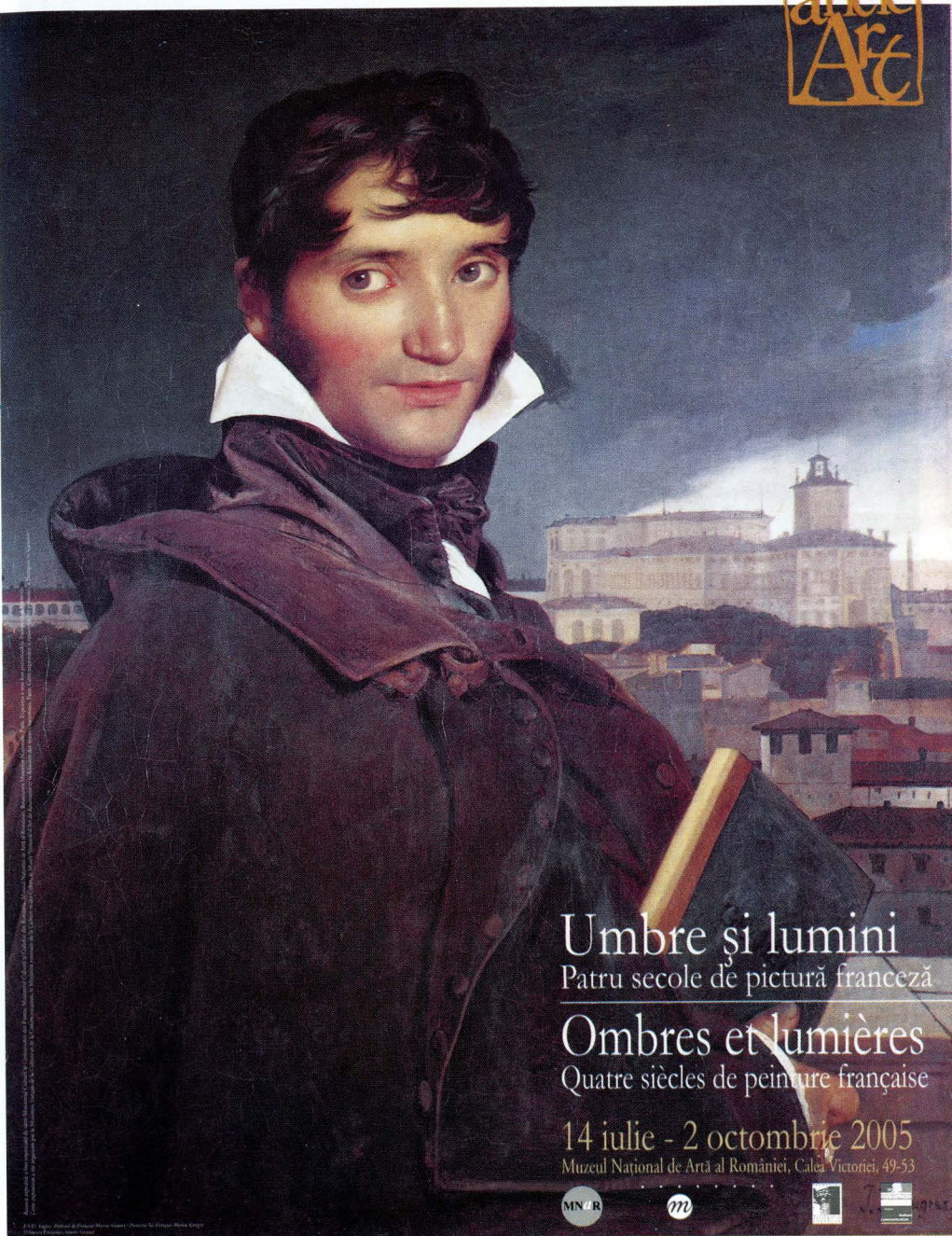
(1872-1948),

“La Răducești”,

semnat stânga jos,

tus-lavie, 17x22.5cm.

Ombres et lumières
Quatre siècles de peinture française

14 iulie - 2 octombrie 2005
Muzeul Național de Artă al României, Calea Victoriei, 49-53

Claude LORRAIN - 1602-1682

Arta românească modernă și Franța Radu Ionescu

Așezate între trei mari imperii, cel otoman, cel rus și cel Habsburgic, care își disputau pe rând ori concomitent influența în Europa de Est, țările Române¹ au fost marcate timp de secole de

această conjunctură geo-politică, ceea ce a făcut ca dezvoltarea lor, implicit cea culturală și artistică, să cunoască o cu totul altă orientare decât a statelor occidentale.

În ciuda repetatelor conflicte cu Înalta Poartă, țările Române nu au avut niciodată statutul de pasălar, nefiind ocupate de otomani, ci doar obli-

L'art roumain moderne et la France Radu Ionescu

Placés entre trois grands empires – l'empire ottoman, l'empire russe et l'empire autrichien, qui se disputaient l'influence sur l'Europe de l'Est – les Pays Roumains¹ ont été marqués, pendant

plusieurs siècles, par cette situation géopolitique, ce qui a influencé beaucoup leur évolution, y compris le développement culturel et artistique.

Malgré les nombreux conflits avec la Porte, les Pays Roumains n'ont pas été transformés en pachalik, étant seulement obligés à payer un tribut considérable en argent, animaux et céréales; les princes

www.paolomercuri.ro

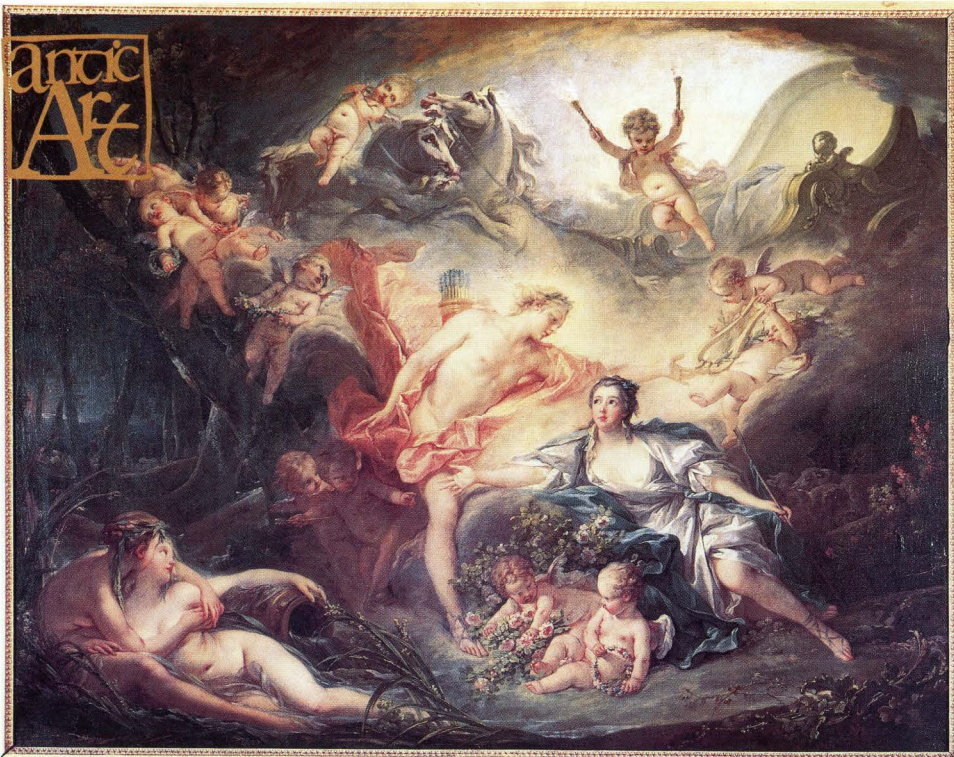
gate să plătească tributuri considerabile în bani, vite, grâne, după cum domnitorii trebuiau să fie confirmați de Poartă, exceptând situația din secolul al XVIII-lea, când erau chiar impuși de aceasta². În împrejurări istorice atât de dificile, un rol considerabil l-a avut Biserica ortodoxă, care a constituit un factor de coeziune socială și o forță discretă

dar tenace în fața presiunilor otomane. Trebuie recunoscut de altfel că otomanii – cu inteligență politică – au tolerat atât practicarea credinței creștine, cât și existența lăcașelor de cult. Mănăstirile au putut împlini astfel, și în această parte de lume, rolul de adevărate centre de cultură, în ale căror scrieri s-au copiat și înluminat

régnants devaient être confirmés par la Porte, à l'exception du XVIIIe siècle, quand la Porte désignait elle-même les princes dans les deux provinces roumaines². Dans ces conditions historiques si difficiles, l'église orthodoxe a été un facteur de cohésion sociale et une force discrète mais ferme devant les invasions ottomanes. Néanmoins, il faut

reconnaître que les Ottomans, qui étaient doués d'une intelligence politique, ont toléré les églises et la pratique de la religion chrétienne. Ainsi les monastères ont pu remplir, dans les principautés roumaines aussi, le rôle de centres de culture, où on a fait copier et enluminer des manuscrits, ou on a développé les arts décoratifs et se

www.paolomercuri.ro

François BOUCHER - 1703-1770

manuscrise, unde s-au dezvoltat artele decorative și unde s-au format zugrăvi și meșteri iconari. Respectând iconografia bizantină, creația acestora poartă o amprentă stilistică destul de ușor recognoscibilă prin comparație cu arta religioasă din restul țărilor ortodoxe (Grecia, Rusia, Serbia). Acolo unde canoanele îngăduiau o mai mare

libertate de expresie, adică în pictarea portretelor ctitorilor de biserici și ale donatorilor, acești zugrăvi și-au putut dovedi personalitatea deplin, parcurgând o primă etapă către portretistica de șevalet.³

*

Din păcate, până la sfârșitul secolului al XVIII-lea,

sont formés des maîtres peintres d'église et peintres d'icônes. Dans la tradition de l'art byzantin, leur création porte une empreinte stylistique facile à reconnaître en comparaison avec l'art religieux des autres pays orthodoxes (la Grèce, la Russie, la Serbie). Là où les canons permettaient une liberté d'expression plus grande, c'est-à-dire dans les por-

traits des fondateurs des églises et des donateurs, ces peintres d'église ont pu mettre en évidence leur personnalité, parcourant ainsi une première étape vers les portraits de chevalet.³

*

Malheureusement, jusqu'à la fin du XVIIIe siècle le contexte historique n'a pas été favorable au

www.paolomercuri.ro

contextul istoric nu a fost propice și dezvoltării arhitecturii civile. Cu excepția câtorva curți domnești și boieresti păstrate pînă astăzi, care au fost ridicate în secolele XVII-XVIII sub influențele Renașterii și barocului diluate și interpretate în formule locale, despre alte asemenea edificii nu mai există decât măturii documentare.

Instabilitatea politică internă decurgând din conflictele pentru putere, invaziile militare frecvente, generatoare de haos și distrugere, nu în ultimul rând cutremurele de pămînt explică soluțiile arhitecturale precare la care populația era constrînsă a face apel atunci cînd trebuia să-și reclădească locuințele, perisabilitatea materialelor de con-

développement de l'architecture civile. A l'exception des cours de quelques boyards construites au XVIIe-XVIIIe siècle sous l'influence de la Renaissance et du baroque dilués et interprétés dans des formes locales (et dont la plupart ont été gardées jusqu'à présent) on peut retrouver tout au plus quelques témoignages documentaires sur l'ex-

istence de pareils édifices. Les conflits provoqués par les luttes pour le pouvoir, les invasions militaires fréquentes, générant du chaos et des destructions, les tremblements de terre, tout cela générerait une instabilité politique interne qui explique les solutions architecturales précaires auxquelles la population était obligée de recourir quand on devait faire

www.paolomercuri.ro

Léon BENOUVILLE - 1821-1839

strucție, interesul scăzut pentru decorul arhitectural și, în general, pentru confortul habitatului. Din fericire, de la această tristă regulă au fost exceptate mănăstirile, unele dintre ele beneficiind și de fortificații impresionante.

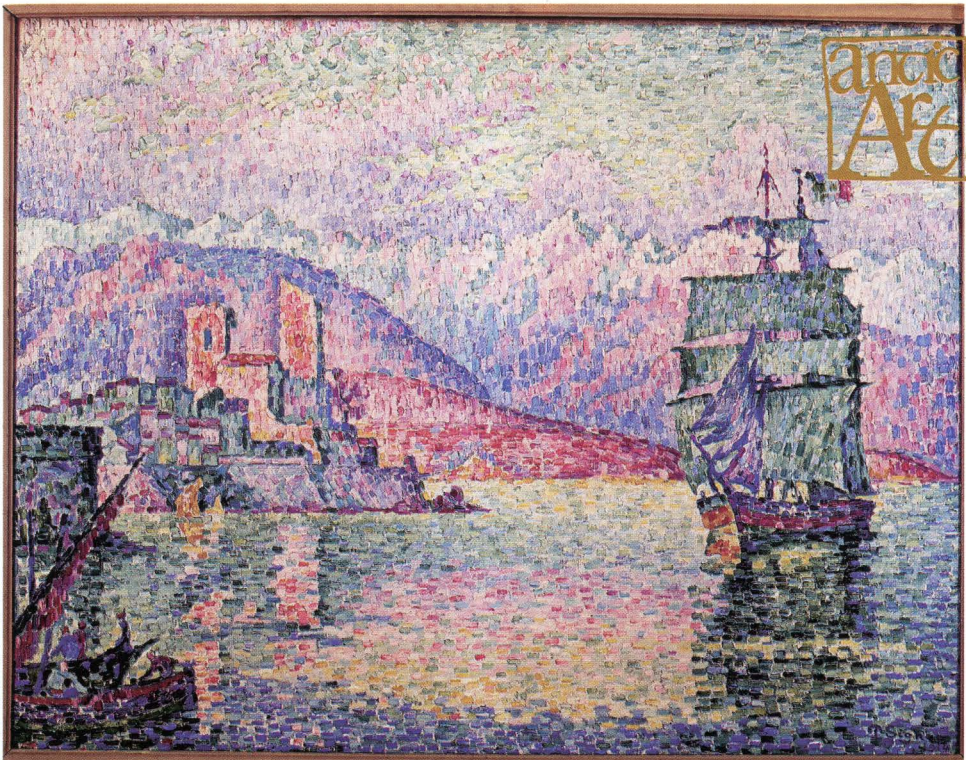
Către sfârșitul secolului al XVIII-lea, o dată cu declinul puterii otomane, accentuat și de con-

flictele dese cu celelalte două imperii vecine, situația țărilor Române a devenit mai stabilă, iar contrabalansul de forțe între care acestea erau prinse a determinat reorientări sociale, politice și culturale ce se vor dovedi benefice sub multe aspecte. Liberalizarea comerțului, controlat pînă atunci de Poartă, autorizarea navigației pe

reconstruire les maisons; par conséquent, les matériaux de construction utilisés étaient périssables, l'intérêt pour le décor architectural ou pour le confort de l'habitat presque absent. Heureusement les monastères font exception à cette règle, certains bénéficiant même de remparts impressionnants. Les conflits répétés avec les deux autres empires

voisins on été accentués vers la fin du XVIIIe siècle avec le déclin du pouvoir ottoman; la situation des Pays Roumains est devenue plus stable et l'équilibre des forces a déterminé des réorientations sociales, politiques et culturelles qui seront bénéfiques sous plusieurs aspects. La libéralisation du commerce, contrôlé jusqu'alors par la Porte, l'au-

www.paolomercuri.ro

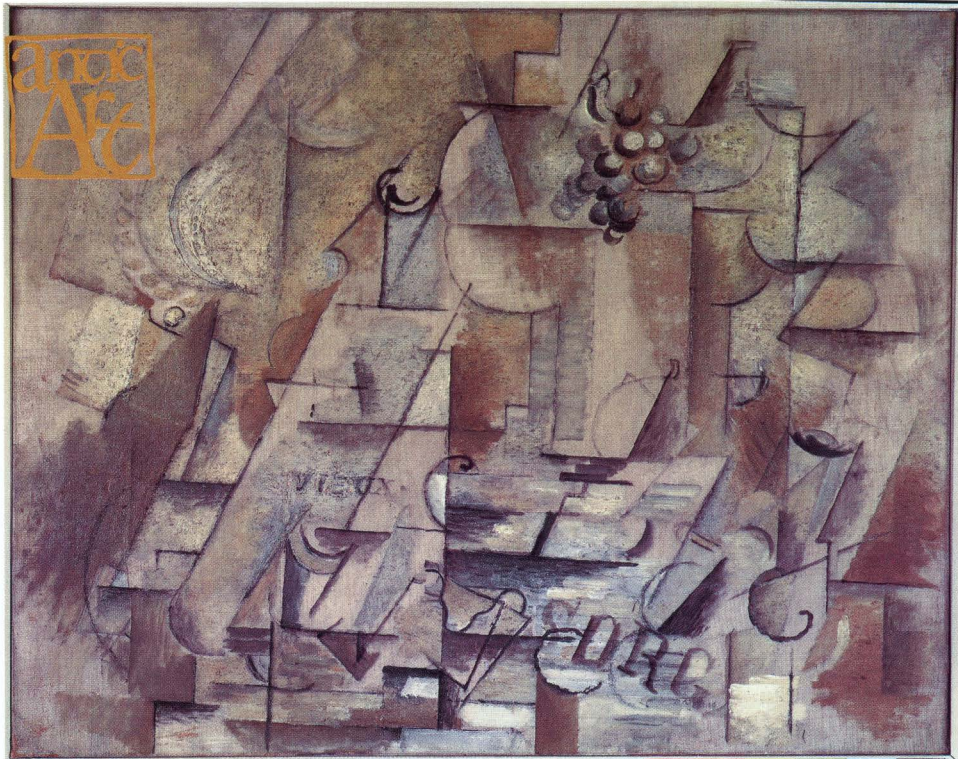
Dunăre, ca drum comercial ce ducea spre centrul Europei, au deschis noi orizonturi. De asemenea, perioada este marcată de prezența unor domnitori care, în pofida politicii autoritare, au patronat cu strălucire dezvoltarea artelor. Lor li se datorea ză construirea de noi biserici și mănăstiri, constituirea unor importante biblioteci printr-un

import masiv de cărți din Occident și spațiul grecesc, ceea ce a condus la o adevărată renaștere culturală. Aceasta va constitui temelia unei rapide emancipări care, în veacul al XIX-lea, va apropia considerabil România de țările occidentale. După 1815, foști ofitieri din armatele napoleoniene, căutându-si un nou rost în afara

torisation de la navigation sur le Danube comme route commerciale vers le centre de l'Europe sont autant d'aspects qui ont ouvert de nouveaux horizons. La période est aussi marquée par la présence de quelques princes régnants qui, malgré une politique autoritaire, ont patronné le développement des arts. On leur doit la construction de nouveaux

monastères et églises, la constitution des plus importantes bibliothèques par l'importation massive des livres d'Occident et de l'espace grec, ce qui a mené à une véritable renaissance culturelle. Tout cela constituera le fondement d'une émancipation rapide qui au XIXe siècle approchera considérablement la Roumanie des pays occidentaux.

www.paolomercuri.ro

Georges BRAQUE – 1882-1963

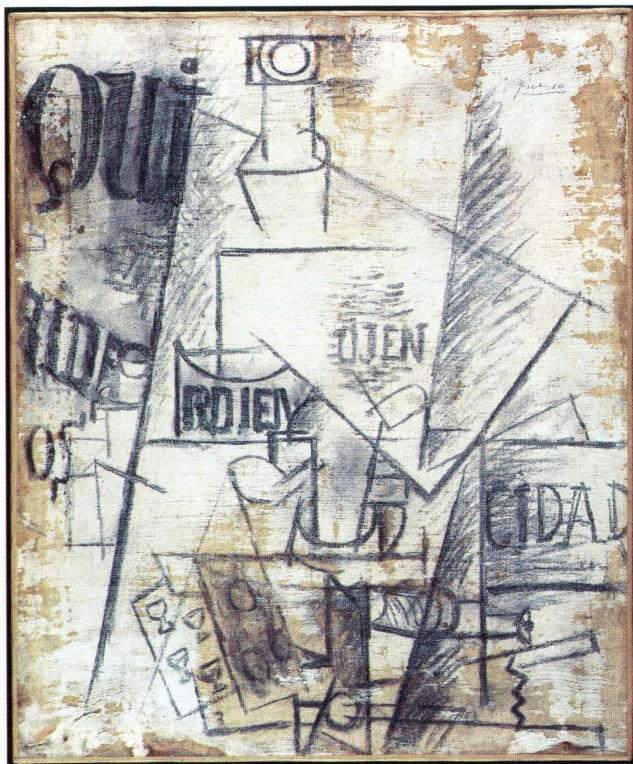
tării lor obosite de războaie, ajung să se stabilească în Moldova și Valahia – ca și mulți dintre emigranții regalisti de după 1789 -, devenind funcționari sau preceptori în familiile boieresti. Alături de aceștia, reprezentanții administrației rusești din Principate⁴, marcați profund de cultura franceză, au contribuit și ei substanțial la occiden-

talizarea Moldovei și Valahiei. Limba franceză începe să fie vorbită din ce în ce mai mult, ajungând să fie folosită curent în familiile nobile și ale burgheziei înstărite, unde va înlocui limba greacă, impusă în secolul al XVIII-lea de aristocrația fanariotă. În contextul acestei deschideri culturale, și incitați de contactul cu alte

Après 1815, des anciens officiers des armées napoléoniennes, en cherchant des opportunités à l'étranger, se sont établis en Moldavie et en Valachie – comme beaucoup des émigrants royalistes russes après 1789 –, devenant des fonctionnaires ou des enseignants dans les familles de boyards. À côté d'eux, les représentants de l'administration russe

dans les Principautés⁴, très influencés par la culture française, ont contribué aussi à l'occidentalisation de la Moldavie et de la Valachie. La langue française est de plus en plus utilisée, étant employée couramment dans les familles nobles et de la grande bourgeoisie, remplaçant la langue grecque, imposée au XVIIIe siècle par l'aristocratie phanariote. Dans le

www.paolomercuri.ro

NOTE

1. Moldova și țara Românească sînt principate distincte pînă în 1859, cînd are loc unirea lor sub titulatura de Principatele unite, care se va păstra pînă în 1881, anul declarării Regatului României.
2. Între 1714-1821, Poarta Otomană numește ca principii domnitori în țările Române membri ai unor familii nobile grecești din cartierul Fanar al Istanbulului.
3. Documente de la 1787 atestă constituirea breșei pictorilor de biserici și iconarilor, care a pregătit statutul acordat ulterior pictorilor de sevalte ca urmare a lărgirii orizontului cultural și a influenței artei occidentale.
4. Conform tratatului de la Adrianopol (1829), Imperiul otoman trebuia să plătească despăgubiri de război, iar pînă la achitarea acestora, Principatele dunărene urmau să rămînă, drept gaj, sub ocupație rusă. Administrația rusă, condusă de generalul Pavel Kiselev a contribuit la modernizarea și progresul societății moldo-muntene.

NOTES

1. La Moldavie et la Valachie sont des principautés distinctes jusqu'en 1859, quand elles sont réunies sous le nom de Principauté Unies; en 1881 on déclare le Royaume de Roumanie.
2. De 1714 à 1821, la Porte va nommer comme princes régnants dans les deux principautés roumaines des phanariotes, membres des familles grecques nobles du quartier Phanar de Constantinople.
3. Les documents de 1787 attestent la constitution de la confrérie des peintres d'église et des peintres d'icônes, qui a appuyé l'affirmation du statut des peintres de chevalet suite à l'élargissement de l'horizon culturel et de l'influence occidentale.
4. Conformément au traité d'Adrinople (1829), l'empire ottoman devait payer des dédommagements de guerre; les Principautés Roumaines allaient rester, comme garantie, sous l'occupation russe. L'administration russe dirigée par le général Pavel Kiseleff a contribué à la modernisation et au progrès de la société roumaine.

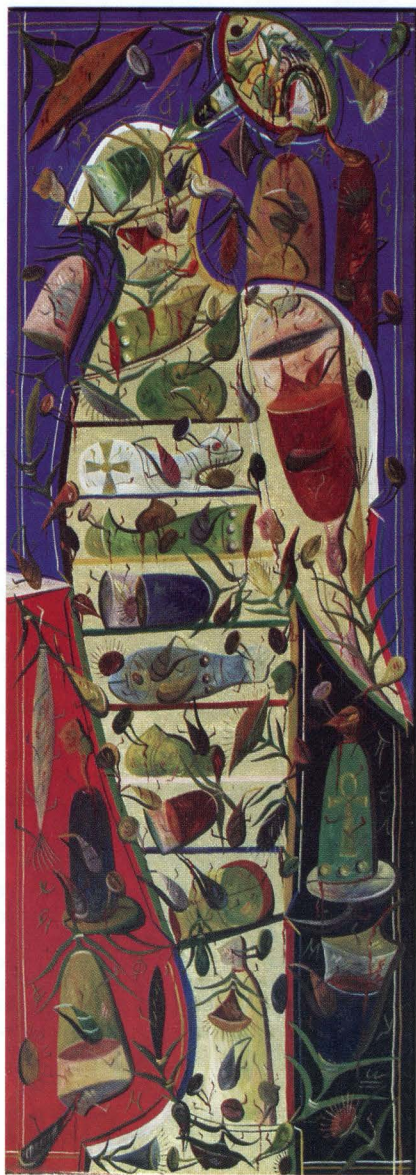
mentalități, tinerii membri ai boierimii și ai burgheziei în formare doresc din ce în ce mai mult să călătorească, astfel că, ceea ce însemnase în secolul al XVIII-lea occidental, "le grand tour", va deveni pentru ei drumul spre Franța și, mai rar, spre Italia.

– Va urma –

contexte de cette ouverture culturelle, les jeunes membres de la bourgeoisie en cour de formation commencent à voyager de sorte que ce que signifiait, au XVIIIe siècle occidental "le grand tour", devenait pour eux le chemin vers la France et, plus rarement, vers l'Italie.

– A suivre –

www.paolomercuri.ro

ATELIERE

Laurențiu Boldeanu

Tapiserie și înrămare

București,

str. Jules Michelet

Tel.: 0744/330835

ANDREEA PROD

Producător sasiuri cu pânză și fără pânză import Italia; Șos. București-Domnești nr. 88, Ilfov

STUPCA VICTOR

Bijuterii aur și argint. Str. Sf. Vineri 4. Tel: 313.42.90

TOGO DESING

Ioana 0722 999 171; Alina 0723 311 551

Atelier: Aviatorilor, str. Emanoil Porumbaru 21

ARTENER

Rame și tablouri, oglinzi

Maramures, Baia Mare, str. Victoriei nr. 45

0262 21 85 14, 0722 77 88 17,

0262 21 85 14

FRESH ART DESIGN

Rame și tablouri, București, sector 2,

șos. Ștefan cel Mare nr. 5, Tel: 0722 58 82 52,

GIUVAERUL

Confecții, reparații bijuterii aur. Str. Gabroveni nr. 18

KON Design

Teodosie Rudeanu 23, Bucharest

Tel 222 00 40, fax 223 10 71, office@kondesign.ro

Stefan Pelmuș

*Str. Elie Radu nr. 1,
sector 5, tel. 021.313.35.13,
0722.96.48.77*

GALERIE

Pictori români francmasoni:

Iosif Iser

"Incontestabil, Iser nu era un om simpatic", ne-o spune Radu Ionescu într-o comunicare la Academie în 1981. Astfel apare și într-un portret de grup reprezentând un colt al Terasei Otetelesanu de Camil Ressu. Presupunem că, sub carcasa impunătoare a omului, erau suficiente unghere în care se strecura îndoiala, dar și vanitatea, iar lupta interioară, totdeauna tăcută, i-a transformat existența într-o linie sinuoasă. Maximele acesteia reprezintă motive de adevărată mândrie pentru școala românească de pictură, iar minimele, iminente oricăruia artist, trebuie luate totuși în seamă. Se născuse la 21 mai 1881, la București fiind al doilea din cei șapte copii ai lui Fanny și Alexander Iosef. Familia sa stabilindu-se definitiv la Ploiești, între 1892-1899 urmează liceul Petru și Pavel. Tânărul adolescent va fi

influențat de pictorul ploiestean Aurel Vintilescu, precum și de profesorul său de desen Victorian Georgescu care îl încurajează să persevereze pe drumul artei. Între anii, 1899-1904, este trimis, cu mari sacrificii, de către părinții săi, la München, pentru a studia arhitectura, dar, odată ajuns, Iser renunță în favoarea studiilor de pictură. S-a pregătit pentru admiterea la Academia Regală, în școala particulară a pictorului Anton Azbe. Fără a-și finaliza studiile, artistul se întoarce la Ploiești, unde în 1904 se grăbește să deschidă o expoziție împreună cu un sculptor local A. Vidalis. În 1905 Iser se stabilește la București,

unde, neavând mijloace de subzistență, lucrează ca desenator satiric, colaborând la "Furnica" și "Adevărul", bucurându-se în scurtă vreme de o deosebită notorietate. Anul 1908 îl găsește pe Iser la Paris frecventând Academia Liberă Ranson, colaborând la ziarile satirice "Le Temoir" și "Le Rire". Prin această colaborare cunoaște pe Dunoyer de Segonzac și pe André Derain cu care leagă o strânsă prietenie. După reîntoarcerea în țară, în 1910,

Décidément, Iser n'était pas simplement quelqu'un de très sympathique, affirme Radu Ionescu dans une communication présentée à l'Académie en 1981. Tout comme il apparaît dans un portrait de groupe appartenant à Camil Ressu, qui représente une partie du Jardin Otetelesanu. On peut bien poser que, derrière une apparence imposante, le doute ou la vanité rongeaient souvent l'âme et l'esprit du peintre ; cette lutte intérieure, toujours silencieuse, a donné un cours sinueux à son existence. Ses réussites sont autant de raisons de fierté pour l'école roumaine de peinture ; ses petits échecs, imminents à tout artiste, ne doivent pas pour autant être méconsidérés.

Iosif Iser est né à Bucarest, le 21 mai 1881, étant le second des sept enfants de Fanny et d'Alexandre Iosef. Sa famille s'est finalement établie à Ploiesti et le peintre a suivi le lycée

Petru et Pavel. Le jeune adolescent sera influencé par le peintre Aurel Vintilescu et par son professeur de dessin Victorian Georgescu, qui l'encourage à poursuivre le chemin de l'art. Ses parents feront de grands sacrifices pour l'envoyer quatre ans (de 1899 à 1904) à Munich pour étudier l'architecture ; mais une fois arrivé Munich, Iser abandonne l'architecture en faveur de la peinture. Il s'est préparé pour l'examen d'admission à l'école privée du peintre Anton Azbe. Il reviendra à Ploiesti sans avoir fini ses études et en 1904 s'empresse d'ouvrir une exposition en collaboration avec le sculpteur A. Vidalis.

En 1905 Iser s'installe à Bucarest, où, faute d'autres moyens, se voit obligé de travailler comme dessinateur satyrique, collaborant aux journaux Furnica et Adevărul ; il deviendra bientôt très connu. En 1908 il se trouve à Paris, où il fréquente L'Académie Libre Ranson et

collabore aux journaux satyriques Le Temoir et Le Rire. C'est ainsi qu'il va connaître Dunoyer de Segonzac et André Derain, qui deviendront ses amis.

En 1910, après son retour en Roumanie, il va travailler à Braila, Bucarest et Iasi ; en 1921 on le trouve établi à Paris, avec sa femme Désirée Iser. Dans cette période il avait enrichi son répertoire thématique d'inspiration autochtone : le thème de la danse, les études pour les nus, les portraits et les paysages sont les principaux sujets abordés par le peintre. Le sens du réel et la préoccupation de refléter la condition humaine apparaissent clairement dans la série des paysans ou des Tatares de Dobroudja. Iser était attiré par la beauté du corps humain : les nombreux nus soulignent l'expressivité du corps, le naturel des mouvements, la plénitude des formes sensuelles et le caractère sculptural des formes peintes tantôt

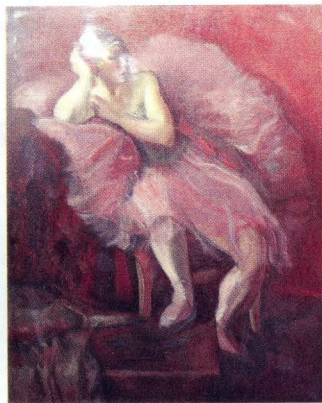
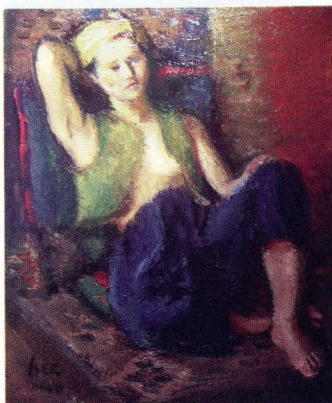
lucrează la Brăila, București, Iași, pentru ca în anul 1921 să-l găsim pe artist împreună cu soția sa Desirée Iser, stabiliți din nou la Paris. În această perioadă, repertoriului său tematic, de inspirație autohtonă, îi adaugă tema dansului, studii de nud, portrete și peisaje. Regăsim în ele același simț al realului, preocuparea de a reflecta condiția umană ca în seria țăranilor argeseni sau a țătarilor dobrogeni. Atrac de frumusețea trupului omenesc în numeroasele nuduri pictate subliniază expresivitatea corpului naturalitatea mișcărilor, plinătatea formelor senzuale, și sculpturalitatea volumelor pictate când în tonuri reduse, când în armonii cromatice de o neașteptată bogăție. În 1925 Iser va organiza prima sa expoziție personală în Franta. Până în anul 1934, când soții Iser se reîntorc definitiv în țară, vizitează și lucrează la München, Madrid, Toledo, Bilbao.

Peisajul constituind un gen preferat în creația lui Iser, este frecvent animat de prezența omului. Lumina în pictura artistului are o importanță covârșitoare, putem afirma cu tărie că reprezintă quidditatea artei sale. Incorporată în culoare, ea rezultă fie din contrastul coloristic, fie se lasă detectată în scenele de interior cu odalisce, arlechini sau spaniole, ori în naturi moarte executate între 1937-1945.

Cu instinctul său de mare artist, Iser a conferit autoritate locurilor și oame-

nilor asupra cărora s-a oprit în pictura sa, înscrind și creația în marea familie fără frontiere a Artei.

În ceea ce privește activitatea masonică a artistului, acesta a fost inițiat în loja "Osiris" numărul 6 Orientul București, primind în 1947 gradele 2 și 3, pentru ca tot în același an să se transfere în loja "Iubirea de Patrie" din același Orient. În concluzie, redăm dintr-o amintire a lui Radu Ionescu, o scenă petrecută în casa profesorului Ionescu-Mihăești: "În 1951, ca urmare a atitudinii sale nonconforme cu concepția Partidului, profesorul a fost mutat forțat din locuința pe care o ocupa. În duminică următoare mutării, primul comesean sosit la prânz, ca în fiecare duminică, a fost Pallady.

dans quelques nuances, tantôt dans une richesse de nuances combinées dans de véritables harmonies chromatiques.

En 1925 Iser organise sa première exposition personnelle en France. Jusqu'en 1934, quand il reviendra définitivement en Roumanie, il visite avec sa femme Munich, Toledo, Bilbao.

Le paysage reste un genre préféré dans la peinture de Iser et il est très souvent animé par la présence humaine. Dans ses tableaux la lumière occupe une place centrale; on peut même affirmer qu'elle représente la quiddité de son art. Diffusée dans la couleur, elle résulte soit du contraste des nuances, soit apparaît dans les scènes d'intérieur avec des odalisques, arlequins ou espagnoles, ou bien fait le charme des natures mortes peintes entre 1937 et 1945. Iser a rendu célèbres les hommes et les lieux qu'il a peints, inscrivant sa création dans la famille sans frontière de l'Art.

En ce qui concerne son activité maçonnique, Iser a été invité dans la Loge Osiris numéro 6 Orient Bucarest et a reçu en 1947 le deuxième et le troisième degré. La même année il se transfère dans la loge L'Amour du pays, du même Orient.

Nous allons finir avec un souvenir de Radu Ionescu, qui raconte une histoire qui s'est passée dans la maison du professeur Ionescu-Mihăești, en 1951: suite à son attitude non-conforme avec l'idéologie du parti, le professeur a été obligé de quitter sa maison. Le dimanche qui a suivi au déménagement Pallady se présente, comme d'habitude, au déjeuner. En visitant la maison, il s'est arrêté devant une toile qui

représentait une femme allongée sur un divan; la toile était immergée dans un dialogue raffiné de jaune et de gris. Après l'avoir longuement regardée, Pallady dit à son hôte, d'une voix visiblement émue: c'est superbe, et je ne me souviens même pas quand je l'ai peinte. C'était un Iser.

Iser pouvait quitter ce monde tranquille. On lui avait apporté le meilleur éloge possible.

Din volumul: Artisti plastici români francmasoni, autor: dr. Radu-Călin Georgescu Pentru amănunte sunați la 0744.634.355

MAGAZINELE ROMFILATELIA

București

Str. Ion Câmpineanu nr.27, Sector 1,
cod: 010034, tel 021/313 88 96

Str. Dr. Dimitrie Gerota nr.13 (fostă Jean
Louis Calderon), Sector 2, cod: 011011,
tel 021/314 58 49

Calea Moșilor nr.288, Sector 2, cod:
020895 tel 021/210 20 28

Calea Grivitei nr.64-66, Sector 1, cod:
010734, tel 021/314 69 96

Bacău

Str. Nicolae Bălcescu nr.1, Bloc SELECT,
Bacău, cod: 600050, Județul Bacău, tel
0234/20 42 17

Cluj-Napoca

Piața Unirii nr.19, Cluj-Napoca, cod:
400113, Județul Cluj, tel 0264/59 21 33

Timișoara

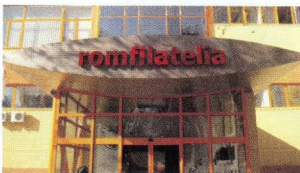
Str. Mercy nr.9, Timișoara, cod: 300085,
Județul Timiș, tel. 0256/43 43 77

ROMFILATELIA

Str. Fabrica de Chibrituri nr.28, 050183,
Sector 5, București, ROMANIA
Tel: 40 21 336 93 92/ 40 21 336 93 46
Fax: 40 21 337 24 48

Email: office@romfilatelia.ro

**Dacă aveți întrebări despre companie,
produsele și serviciile pe care le oferim, nu
eșitați să ne contactați.**

Noul sediu Romfilatelia din București

MUZEUL NAȚIONAL FILATELIC

Calea Victoriei, nr. 12, sector 3, București
program de vara:
Luni-Marti închis
Miercuri- Duminică deschis: 10-18
Tel 021 312 74 99, 021 312 74 87, 021
312 55 42
Tel/Fax 021 312 55 85

Dictionar pentru filателиști

Expoziție filatelică - manifestare publică al cărei scop constă în prezentarea unor expozate filatelice, colecții etc. în vederea punerii în valoare a specificului activității filatelice, precum și pentru asigurarea unui schimb util de experiență între filателиști avansați și începători. Transparența este diferită de cea a restului colii de hârtie. Filigranul și poziția acestuia se observă privind marca postală din față. În cazul în care acest examen nu permite identificarea filigranului, se recurge la așezarea mărcii postale pe o suprafață neagră sau într-un filigranoscop.

Filatelie - disciplină cu caracter istorico-cultural-educativ, care se ocupă cu studiarea și colecționarea pieselor filatelice, studiarea împrejurărilor și condițiilor în care acestea au apărut și au fost folosite, stabilirea procedurilor tipografice de realizare, stabilirea caracteristicilor desenului, hărtiei, dantelurii, gumei, culorii, a erorilor, variațiilor, falsurilor și stampilelor utilizate, cu studiul documentelor privitoare la această activitate și cu stabilirea unei terminologii specifice și a regulilor după care se desfășoară activitatea filatelică.

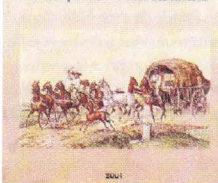
Filatelie tematică - colecție de mărci postale alcătuită în funcție de subiectul ilustrat de acestea, precum și de informațiile oferite de documentele filatelice sau postale și studiarea acestora.

Filigran - semn distinctiv sau inscripție constând dintr-un desen, din cifre, litere, linii, format de masa hărtiei sau imprimat pe aceasta, a căreia altei trimiteri postale prin aplicarea mărcilor postale adezive ori a francaturii mecanice.

Gravare - operație de corodare (atac chimic) sau de așchiere (frezare).

FEDERAȚIA FILATELICĂ ROMÂNĂ
— FUNDATĂ LA 20 IULIE 1991 —

ANUALUL
COLECȚIONERILOR ROMÂNI

Expert filatelic
autorizat

Leonard Pașcanu

Membru al Asociației
Internationale
a Expertilor
Filatelici (A.I.E.P.) —
Zürich

Tel: 0744 500 566

Francisc Ambrus

Colecționar de acțiuni, obligațiuni și polite asigurare.
www.scripophily.ro
fery@ess.ro
0722 934 317; 0741 706 392

Universal Constantin

*Cumpără și vinde timbre
filatelice*

București, sector 5
Str. Mitropolit Dosoftei 22
Tel.: 0744/643922,
021/3364012, 021/2107147
(firmă, orele 14 – 19)
george25@xnet.ro

Asociația Filateliștilor din București

București, sector 1
Sos. Stefan cel Mare, nr. 2
Tel.: 021/2106348

Cema prod serv filatelie

București, sector 3, str. Gura lăloitei 5

Federatia Filatelică Română

București, sector 1, str. Boteanu, nr. 6
Tel.: 021/3131007, 021/6138921,
021/3134004

Kraft student service filatelie

București, sector 5
Str. Sadului, nr. 35

Leul nou

FILATELIE

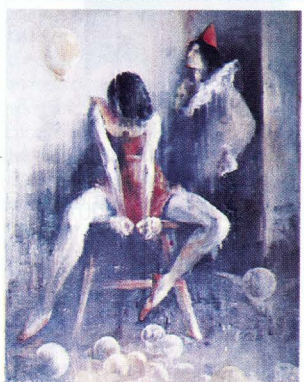
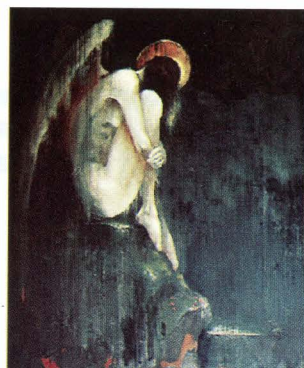
data punerii în circulație:
1 iulie 2005
număr de valori: 20
dimensiune timbre:
42x 27 mm
dimensiune bloc:
190x155, cu manșeta de
10 mm
sistem de tipărire: offset,
la 4 culori
macheta:
Mihai VĂMĂȘESCU

Ziua mărcii poștale

punere în circulație: 15.07.2005
valoare nominală: 8,80 lei
machetator: Cătălin ILINCA

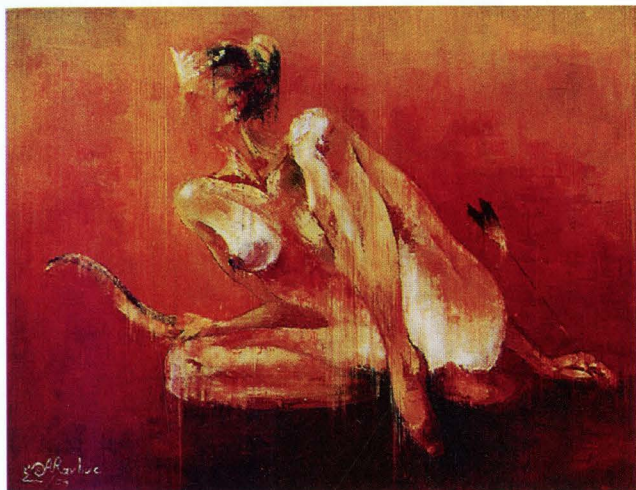

Anna
Ravliuc

web-site: www.oxidred.com
email: aravliuc@hotmail.com
Tel.: 021346.39.61, 0742.99.06.56

GALERIE

**antic
Art**

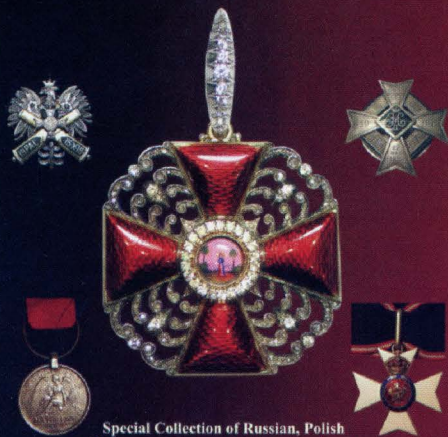

LA GALERIE NUMISMATIQUE / THE NUMISMATIC GALLERY LTD. - LONDON

32, RUE DU PETIT - CHÊNE CH - 1003 LAUSANNE
Tel. 004121 311 94 68 Fax: 004121 311 94 67 Email: galnum@bluewin.ch

AUCTION VI-VII

to be held at the Westbury Mayfair Hotel - London
on 25th - 26th september 2005

Special Collection of Russian, Polish
and Romanian Regimental Badges and Orders

The catalog is also available for viewing at
www.coins-la-galerie-numismatique.com

CARTI
LARTAS
ARHITE
CTURA

AnticArt recomandă Târgul Rom-Antique,
la Hotel Sofitel. Următoarea ediție în luna septembrie.

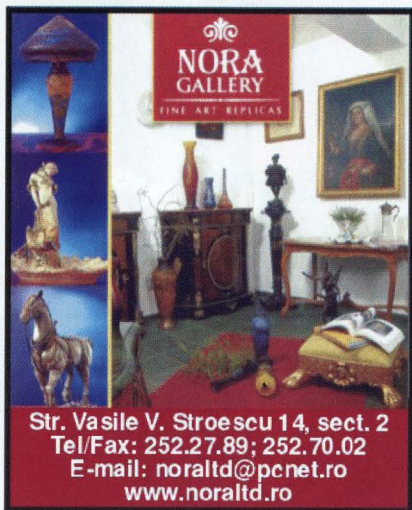
Târgul anticarilor la World Trade Center

Rom-Antique

28 - 29 Mai 2005
10.00 - 19.00

WORLD TRADE CENTER
BUCHAREST

Tel. 202.44.56, E-mail: Rom.Antique@wtrc.ro www.wtrc.ro

Str. Vasile V. Stroescu 14, sect. 2
Tel/Fax: 252.27.89; 252.70.02
E-mail: noraltd@pcnet.ro
www.noraltd.ro

Restaurant-terasă cu specific internațional, unde puteți
admira și o colecție de artă. Str. Pictor Marcel Iancu nr. 10.
Tel. 211.14.49, 0744.520.106, degustibus@degustibus.ro

Păpuși de portelan, colecția Gina Savancea

Muzeul Național George Enescu

Calea Victoriei 141, tel 212 96 49

Muzeul literaturii române

Bd Dacia 12, tel 212 58 46

Muzeul de Artă Vasile Grigore

Str Maria Roseti 29, tel 211 54 09

muzeul_v_grigore@yahoo.com

Muzeul Național de Artă

Calea Victoriei 49-53, tel 313 30 30

Muzeul Național al Hărților și Cărtilor Vechi

Str. Londra nr. 39

Muzeul Național de Artă Contemporană

Bd Izvor 2-4 (aripa E4 Palatul Parlamentului), tel 311 10 26

Palatele Brâncovenesti de la portile Bucurestiului

Str Valea Parcului 1, tel 490 42 37, pbbp1@artecom.net

Muzeul Municipiului Bucuresti – Muzeul Theodor Pallady

Str. Spătarului nr. 22

Muzeul Național Cotroceni

Bd Geniului 1, 430 44 85

Muzeul Național de Istorie al României

Calea Victoriei 12, tel 315 70 56

Muzeul Civilizației Transilvane "ASTRA"

SIBIU, Piața Mică nr. 11

Colecția Haradt Avakian

Str. Ion Mincu nr. 19

Ultima „naționalizare” comunistă

LEGEA PATRIMONIULUI (1974) ȘI VICTIMELE EI

În toamna anului 1974 s-a publicat Legea Patrimoniului Cultural Național prin care toți proprietarii de bunuri culturale erau obligați să declare orice obiect cu valoare artistică pe care îl posedau.

Asa se face că prin luna octombrie a aceleiași an au început să apară în curtea Palatului Sutu – care găzduiește Muzeul de Istorie al Municipiului București cozi din ce în ce mai mari. Dacă o coadă nu mira pe nimeni în acele vremi, un sir lung de oameni în fața unei instituții de cultură atrăgea atenția. Era oricum un lucru inedit.

Sancțiunile drastice cu care erau amenințați cei ce nu se supuneau acestei legi, a condus la îmbulzeală și confuzie. Asa că unii, timoraci de lege, s-au întrecut în a declara obiecte banale: de la dulapuri de bucătărie sau tacâmuri de alpacă, până la servicii de masă din cele mai uzuale, sau te miri ce kitch-uri.

Alcii, mai abili, au declarat o sumedenie de copii sau falsuri după anumele tablouri, speculând acest lucru după 1990, când fluturau prin fața naivilor respectiva fișă în care erau înregistrate paternitatea tabloului și apartenența sa la Patrimoniul Cultural Național. De multe ori, acest stratagemă a avut succes! Cu puțin timp înainte de apariția în Buletinul Oficial a legii a cărei intrare în vigoare

urma să se întâmple peste trei luni (în ianuarie 1975), la rubrica

Vânzări din cotidianul România Liberă un anunț scurt, dar foarte interesant, atrăgea atenția. Surprins că nu este indicată o casută postală, ci un număr de telefon care mi se părea chiar cunoscut! sun imediat. Aflu că este vorba de vânzarea unor lucruri aparținând unor maeștri, cer o oră și adresa. Mi-am dat seama că este vorba de un mare scriitor, că ruia îi luasem un interviu doar cu câțiva timp în urmă și că ruia îi recunoscusem din prima clip glasul. M-am întrebat: oare ce l-o fi apucat? La ora programată m-am prezentat. Îmi deschide maestrul. Înaintea mea, sosiseră câteva persoane, printre care și o doamnă, soție de profesor politehnist. Mă minunez de șirul celor șapte-opt tablouri de Ciurencu aflate deasupra bibliotecii (toate din perioada 1935-1945, având aceleași dimensiuni (aproximativ 70 x 50 cm) și fiind la fel încadrate, fiecare în parte o adevărată bijuterie. Numai că lătoarele, spre lătoarele, fete cu chitară. Simfonie de culori. Știu de unde provin: din colecția marelui avocat Aznavorian, a cărui soție a vândut (după arestarea avocatului) prin anii cincizeci întreaga suită despre care am vorbit, cu enormă pierdere pentru acele vremuri sumă de 100.000 lei. Maestrul care era și medic semnase câteva rețete de succes luând impresionant drepturi de autor pentru producțiile sale scenice lărașă, Mielul turbat sau proletcultista piesă Pentru fericirea poporului, iar doamna Aznavorian dobândise

Bd I.C. Brătianu 2, tel 315 68 58

**Colecția de Artă Plastică
Fr. Storck Cecilia Cutescu Storck**

Str. Vasile Alecsandri nr. 16

Muzeul Colecțiilor de Artă
Calea Victoriei nr. 111

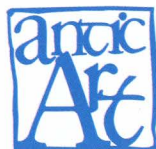
Muzeul K. H. Zambaccian
Str. Muzeul Zambaccian nr. 21A

**Așezământul de Artă și Cultură
Religioasă "Maia Catargi"**
Judetul Ialomită, localitatea MAIA,
comuna BRAZI

Palatul Scrovio tea
Judetul Ilfov, comuna PERIS
Artă decorativă, artă plastică românească

**Muzeul de Artă
"Lucian Grigorescu"**
Judetul Constanța, MEDGIDIA
Aleea Trandafirilor nr. 1

Muzeul de Artă "Vasile Grigore"
- pictor și colecționar -
București, Str. Maria Rosetti nr. 29

Muzeul de Artă "Ion Irimescu"
Str. Mihai Eminescu nr. 2
FĂLTICENI, jud. Suceava

**INSTITUTE/
CENTRE CULTURALE**

Institutul Francez de cultură
Bd. Dacia 77, tel. 212 46 58

Institutul Italian de Cultură
Aleea Alexandru 41,
tel. 231 08 87

Centrul Cultural Ungar
Str. Bătești 39, tel. 210 48 84

o oarecare independență financiară pentru a-i putea trimite sotului pachete atunci când i se permitea sau pentru a se deplasa la vorbitor, la diferitele institutii academice unde se afla în cantonament. Ilustrat maestrul al barei.

La valorile care se aflau în casa medicului-scriitor, piața a mers bine. Nu și în cazul meu. Dorind să cumpăr un tablou de Ghiță și încercând o negociere invocând și considerente de breaslă hipocratică - maestrul mi-a replicat sec: Prefer un aprozarist cu bani, decât un medic fără!

Suprarealistul de la Alge și editorul unei minuscule și rarissime publicații făcea un negoț rapid și eficient, cu agilitatea negustorului de acic de pe Lipscani. Avea o excelentă situație materială și socială, fiind și membru supleant al Comitetului Central al PCR și deputat în Marea Adunare Națională. Din aceste surse aflase înaintea altora despre legea patrimoniului, care era nemiloasă și hotărâse să-și protejeze operele, transformându-le în bani! Așa se explică faptul că nici n-au trecut două săptămâni de la vizita mea și a apărut legea despre care vorbim. De aceea și graba cu care scriitorul își vindea colecția, dar și faptul că ochiul și urechea care veghea asupra noastră l-a sancționat pentru această devaloare, eliminându-l din înalte foruri politice ale societății.

În ziua publicării în presă a Legii patrimoniului, după amiaza, am făcut o vizită de rutină în strada Alexandru Sahia (azi, J.L. Calderon), în apartamentul lui Misu Weinberg. L-am găsit cu o privire răvășită. Era iritat, deși căuta să se stăpânească. Era un alt conu Misu. O primă frază pe care mi-a adresat-o: Vezi, dragă, de ce și-a vândut Baranga colecția? Mi-ai povestit cu puțin timp în

urmă că l-ai vizitat. M-a pofțit să iau loc. I-am spus că nu-mi place cum arată și că ar fi bine să-și controleze tensiunea. Avea un fațes vultuos. Am discutat câteva minute, după care am scurtaț la minim vizita invocând un motiv oarecare rugându-l să ia pilule și să se odihnească.

Frământarea lăuntrică a unui om care adunase o colecție impresionantă a operei lui Iser, dar și zeci de lucrări de Pallady, Petrascu, Grigorescu, Ciucurencu, Tonitza, Schweitzer-Cumpăna, R. Iosif, Sorin Ionescu, covoare orientale, mobilier artă decorativă, toate de mare valoare, care nu admitea ca altcineva să se bage în intimitatea sa, a fost dramatică și a avut consecințe rapide. Conu Misu fusese funcționar superior la o societate multinațională de petrol de pe Valea Prahovei. Împreună cu banii doamnei Lizica, soția sa, care provenea dintr-o familie înstărită, și-a făcut o colecție de prima mărime. După naționalizarea din 1948 a rămas fără servicii, dar cu o importantă colecție de artă. Nu a vândut nimic, ba dimpotrivă, a sporit-o prin nenumărate privațiuni, ducând o viață de schimnic în multe privințe.

O dată cu Legea din 1974, își vedea colecția amenințată și toate eforturile sale de a o proteja, năruite. Congestia cerebrală l-a răpus în scurt timp: la două zile de la publicarea legii, conu Misu trecuse în lumea dreptilor. Era, în mod clar, o victimă a legii. Dacă maestrul cu funcții politice a fost o victimă prin ricoseu, cel de-al doilea a fost tîntă directă, nimerită în plin de comunisti. Au urmat alte și alte probleme legate de acest act normativ și, poate, multe alte destine umane sau ale operelor de artă despre care nu se știe nimic.

Florin Colonas

BUCUREȘTI INTERNATIONAL PROIECT

ARHITECTURĂ, RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 1
STR. MASARYK THOMAS, Nr. 19
021/2104339, bip@kapparo

ABRAL ARTPRODUCT S.R.L.

RESTAURĂRI MONUMENTE

BUCUREȘTI, SECTOR 3,
STR. VULTURILOR, Nr. 38
021/3227086, 0744/637062
abralart@yahoo.com

SOCCO S.R.L.

CONSTRUCTII RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 1
STR. INCULEȚ ION, Nr. 34-36

DANART IMPORT EXPORT S.R.L.

Restaurari profesionale, garantate, cu responsabilitate si simt estetic in tehnici si materiale traditionale, asemenea originalului.

Restauratori atestati de MCC.

BUCUREȘTI, SECTOR 1,
STR. SANDU-ALDEA
CONSTANTIN, Nr. 73
3190986, 3190985,
0723.585753,

CONART IMPEX S.R.L.

RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 6;
STR. CENTURII, Nr. 7

ARTIREX S.R.L.

DECORAȚIUNI INTERIOARE

BUCUREȘTI, SECTOR 3
STR. BOLLIAC CEZAR, Nr. 43
021/3270655; 0744/518368

AXEL IMPECO

RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 3
STR. VULTURILOR, Nr. 38

La dernière «nationalisation» communiste:

LA LOI DU PATRIMOINE (1974) ET SES VICTIMES

En automne 1974 on a publié la Loi de Patrimoine Culturel national qui obligeait tous les propriétaires de biens culturels de déclarer tout objet ayant une valeur artistique. C'est ainsi qu'au mois d'octobre des queues de plus en plus longues commençaient à se former dans la cour du palais Sutu – qui abrite le musée d'Histoire du Municipie de Bucarest. Si à l'époque la queue n'étonnait personne, une longue file de personnes devant une institution culturelle attirait l'attention. De toute façon, c'était une chose inédite. Les sanctions très sévères avec lesquelles on menaçait tous ceux qui ne se soumettaient pas à cette loi ont provoqué cette agglomération et confusion. Certains, effrayés par la loi, sont allés jusqu'à déclarer les objets les plus banals: depuis des armoires de cuisine jusqu'aux couverts en métal argenté et aux services de table les plus ordinaires, ou toutes sortes de kitchs. D'autres, plus habiles, ont déclaré une multitude de reproductions d'après des tableaux connus, en tirant profit après 1990, quand ils agitaient devant les crédules un papier ou on avait enregistré la paternité du tableau et son appartenance au patrimoine culturel national. Plusieurs fois cette manœuvre a réussi!

Peu avant l'apparition dans le Moniteur Officiel de la loi qui allait entrer en vigueur dans trois mois (janvier 1975), j'ai lu dans le journal România liber_ une annonce qui attirait l'attention. Surpris par le fait qu'on n'indiquait pas une boîte postale mais un numéro de téléphone – qui me semblait familier – j'ai appelé tout de suite. J'ai appris qu'il s'agissait de la vente de

plusieurs tableaux appartenant aux grands maîtres, et j'ai immédiatement demandé l'adresse et l'heure à laquelle je pouvais rendre une visite. Je me suis rendu compte qu'il s'agissait d'un grand écrivain, que j'avais interviewé auparavant et dont j'ai reconnu la voix dès le premier instant. Je me suis demandé: qu'est-ce qui l'a pris? Je me suis présenté à l'heure fixée. Quelques personnes étaient arrivées avant moi, parmi lesquelles une dame qui était la femme d'un professeur de la faculté polytechnique. J'ai été étonné par les sept-huit tableaux de Ciucurencu – tous des années 1935 –, ayant à peu près les mêmes dimensions (vers 70 x 50 cm.) et les mêmes cadres, qui étaient étalés en dessus de la bibliothèque; chacun était un petit bijou. Des repasseuses, des laveuses, des filles à la guitare. Une symphonie de couleurs. Je connaissais leur origine: ils avaient fait partie de la collection du grand avocat Aznavorian, dont la femme avait vendu, dans les années 1950 (après l'arrestation de son mari), tout cet ensemble de tableaux pour la somme – énorme à l'époque – de 100.000 lei.

Le maître, qui était médecin, avait signé quelques «recettes» de succès, touchant des sommes impressionnantes comme droit d'auteur pour ses productions théâtrales «larbea rea», «Mielul turbat» (L'agneau enragé) ou la pièce proclutiste «Pentru fericirea poporului» (Pour le bonheur du peuple). Madame Aznavorian avait ainsi gagné une certaine indépendance matérielle, qui lui permettait d'envoyer des paquets à

ADAM'S CONSTRUCT S.R.L.

CONSTRUCTII RESTAURĂRI
CONSULTANȚĂ TEHNICĂ
PROIECTARE; RESTAURĂRI
TIMIȘ, TIMISOARA, STR. ÎNFRĂȚIRII,
Nr. 11A, 0788/238889
adams@zappmobile.ro

CORSKI ART S.R.L.

RESTAURĂRI
BUCUREȘTI, SECTOR 3
SOS. MIHAI BRAVU, Nr. 301
021/3368280

TAINA LEMNULUI S.R.L.
RESTAURĂRI, CONSTRUCTII
DIN LEMN

MARAMUREȘ,
COM. OCNA ȘUGATAG
STR. GEORGE COSBUC 14
0262/374062; 0744/500788
tainalemnului@yahoo.com

HEFAISTOS S.R.L.
RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 2
STR. LASCĂR VASILE, Nr. 118

**ATELIERUL DE RESTAURARE
AL MUZEULUI DE ISTORIE
AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**
RESTAURARE, LABORATOR DE
RESTAURARE PICTURĂ PE SUPOR-
TURI DURE, GRAFICĂ, CARTE VECHE
BUCUREȘTI, SECTOR 1, STR. BERZEI
Nr. 17 021/3131208

PEGASUS RESTAURĂRI S.R.L.

RESTAURĂRI
BUCUREȘTI, SECTOR 6,
STR. MIHĂILESCU VINTILĂ, Nr. 4

SIMFONIA LEMNULUI S.R.L.
RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 2
SOS. COLENTINA, Nr. 1 0722/301578
021/6874942
simfonia_lemnului@hotmail.com

REMON PROIECT S.R.L.
RESTAURĂRI

BUCUREȘTI, SECTOR 3
STR. ACADEMIEI, Nr. 2-4 021/3100671
021/3304983

**OFICIUL NAȚIONAL
AL MONUMENTELOR
ISTORICE**

BUCUREȘTI, SECTOR 4
STR. VĂCĂRESCU IENĂCHITĂ,
Nr. 16, 3368386; 021/3365069

**INSTITUTUL NAȚIONAL
AL MONUMENTELOR
ISTORICE**

BUCUREȘTI, SECTOR 4
STR. VĂCĂRESCU IENĂCHITĂ,
Nr. 16, 3366073, 021/3365429,
021/3369904

son mari (quand elle avait le droit) ou de se rendre au parloir, aux différentes «institutions académiques» ou se trouvait, «en cantonnement», l'illustre avocat.

Le médecin-avocat a fait de bonnes affaires ce jour-là. Mais tel ne fut pas mon cas. Voulant acheter un tableau de Gheată et essayant de négocier – invoquant aussi le fait que nous avions la même profession – le maître m'a répliqué, tres courtois : «Je préfère un vendeur quelconque qui a de l'argent a un médecin qui n'en a pas!» Le surréaliste de Alge et l'éditeur d'une petite et inconnue maison d'édition pratiquait un négoce rapide et efficient, ayant l'agilité d'un commerçant de Lipscani. Il avait une situation matérielle et sociale excellente, étant membre suppléant du Comité Central de PCR et député dans la Grande Assemblée Nationale. C'est par ces voies qu'il avait appris, avant les autres, la promulgation de la loi du patrimoine, qui était impitoyable ; et il avait décidé de protéger ses chefs-d'œuvres, en les transformant en argent ! Deux semaines apres ma visite, la loi du patrimoine était déjà publiée. J'ai compris son empressement de vendre sa collection ; mais «l'œil» et «les oreilles» qui veillaient sur nous avaient aussi remarqué l'entreprise de l'écrivain et il a été éliminé des hautes instances de la société. Le jour de la publication de la Loi du patrimoine, dans l'apres-midi j'ai rendu une visite usuelle chez Misu Weinberg, rue Alexandru Sahia (ajourd'hui J. L. Calderon). Il avait un regard perdu, il était irrité, mais essayait de se maîtriser. C'était un autre m'sieur Mi_u. La premiere phrase qui m'adressa fut : «Tu vois, mon cher, pourquoi Baranga a vendu sa collection? Tu m'a raconté que tu l'as visité.» Il m'a invité a m'asseoir. Je lui ai dit que je n'aimais pas sa mine et qu'il aurait dû vérifier sa tension. Il avait un facies

vultueux. Nous avons discuté quelques minutes, mais j'ai réduit le plus possible la visite, en évoquant un prétexte quelconque. Je l'ai prié de prendre quelques pilules et de se reposer. Le trouble intérieur de quelqu'un qui avait ramassé une collection impressionnante de l'œuvre d'Iser, des dizaines de tableaux de Pallady, Petrascu, Tonitza, Schweitzer-Cumpăna, R. Iosif, Sorin Ionescu, des tapis orientaux, des meubles, de l'art décoratif – tout cela ayant une valeur immense – et qui n'admettait pas une intrusion dans son intimité, ce trouble a été dramatique et a eu des conséquences rapides. M'sieur Mi_u avait été fonctionnaire supérieur dans une société multinationale de pétrole, située dans la Vallée de Prahova. Sa femme, Lizica, avait aussi apporté pas mal d'argent, car elle provenait d'une famille aisée. Avec tout son argent, m'sieur Misu avait ramassé une collection impressionnante. Apres la nationalisation de 1948 il était resté sans emploi, mais avec une importante collection d'art. Il n'avait rien vendu ; au contraire, au prix de nombreux sacrifices, il avait même aggrandi sa collection. Avec la loi de 1974, il voyait sa collection menacée et annihilés tous ses efforts de la protéger. La congestion cérébrale l'a tué tres vite : deux jours apres la publication de la loi, m'sieur Misu a quitté ce monde. Il était, sans aucun doute, une victime de la loi.

Si le maître qui détenait plusieurs fonctions politiques a été une victime par ricochet, le deuxième a été une victime directe des communistes. De nombreux problèmes ont été provoqués par cet acte normatif qui a affecté d'innombrables destins des hommes et des œuvres d'arts, dont beaucoup sont encore inconnus.

Florin Colonas

GALERIA NUMISMATICĂ

București, sector 1,
str Academiei nr 35-37
tel: 021 312 21 76,
021 312 21 76

Impex Zimbrul Carpatin

Str. Selari 9-11, sector 3
315 88 16, 0788 489 942,
0723 326 422
Manole Mircea Gheorghe
[www.geocities.com/
zimbrucarpatin](http://www.geocities.com/zimbrucarpatin)
zimbrucarpatin@xnet.ro

NUMMUS S.R.L.

București, sector 1,
str Popa Tatu nr. 20
021 312 2415, 0721 20 82 30,
021 312 2415

Societatea Numismatică Română

București, sector 1,
str Popa Tatu, nr. 20
021 312 24 15

VALENTIN SINCA

Numismatică-filatelie Vânzări-cumpărări

Str. Domnița Anastasia nr. 15
0724.693.387
blazonantik@yahoo.com

Muzeul Băncii Naționale

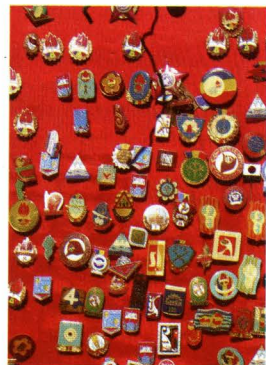
București, str. Lipscani 25, cod 030031

Monetăria Statului

București, str. Fabrica de chibrituri 30

Marius Monceanu –

colectionar insigne
românești, monede bizan-
tine, grecești
Tel. 0723.033.789
email -
mmonceanu@yahoo.com

Gabriel Monceanu

colectionar acțiuni vechi și
trenulețe

Acest număr al revistei anticArt
a fost tipărit la CIVIO.

CIVIO
Reviste Specializate

Quelques impressions

de l'exposition de Petre IORGULESCU-YOR

L'exposition Iorgulescu-Yor était un événement attendu depuis quelques années et il était assez controversé. Pour moi, l'exposition n'a pas été une révélation, mais plutôt une confirmation. La peinture de l'entre-deux-guerres représente, pour beaucoup de gens, une somme d'artistes consacrés, reconnus le plus souvent en fonction des transactions du marché, qui imposent des prix de plus en plus grands. Car plus que tout autre chose, un Dărăscu, un Tonicita, un Pallady, un Petrascu ou un Iser méritent des sacrifices, qui sont justifiés par l'auréole de culture et de civilisation que ces « pièces » peuvent conférer. C'est une carte de visite et un investissement certain, ce sont des satisfactions majeures que d'autres hobby, passions ou moyens d'investissements ne peuvent pas offrir.

Outre ces peintres, des noms moins sonores aujourd'hui peuvent démontrer que dans l'ombre existent de vrais talents. Petre Iorgulescu-Yor est, sans doute, un de ceux qui démontrent la nécessité d'une réévaluation.

«La sincérité est une des conditions fondamentales de l'œuvre d'art – et elle ne se manifeste que dans une atmosphère de liberté totale». Le maître Tonicita avait parfaitement raison. Pour Yor, tout comme pour Tonicita, la sincérité du processus créateur représente un atout fondamental de la pérennité. Car ce qui compte ce n'est

pas le sujet ou la forme de présentation; seulement le contenu est celui qui définit une création, une œuvre authentique et indépendante. Voilà pourquoi j'ai parlé de réévaluation. Car un ensemble de tableaux étalés dans une galerie n'ont fait que reconfrimer ce que je savais déjà. Si dans les tableaux réalisés dans les années 1922-1927 Yor est plutôt un virtuose de la forme de présentation, dans une variante plus ou moins différente par rapport à l'esthétique européenne du temps, les années 1980-1982 le consacrent comme un artiste authentique, qui transpose la réalité en fonction de ses états d'âme, de son mode de sentir et de vivre. „Strada părăsită” (La rue déserte), „Interior” (Intérieur), „Răpă la Balcic” (Côte de Balcic) sont des tableaux qui dévancent chronologiquement et comme valeur les créations de Vasile Popescu, un ami très proche, qui s'est affirmé un peu

plus tard, après 1930. Ce sont des tableaux qui pourraient être exposés dans n'importe quel musée, à côté d'un Derain, Dunoyer de Segonzac, Henri de Waroquier et non seulement.

En fait, ces années ont été les dernières années de vie et de création; la nécessité de l'accomplissement d'un idéal devient de plus en plus aiguë.

D'ici des frustrations et des

angoisses de plus en plus nombreuses. En revanche son œuvre reflète d'une façon de plus en plus évidente l'univers désiré, dans un monde créé par le talent, le désir et l'imagination.

Un effet diaphane provenant de l'essence de l'œuvre et non un effet diaphane d'atmosphère donne à ses tableaux un raffinement troublant. Il n'y a pas beaucoup de peintres, de chez nous ou d'ailleurs, qui ont réussi à l'atteindre. Son style rapide et dynamique comme une pointe de fleuret touche la toile d'une façon à la fois poétique et incisive, matérielle et étherique. Son remarquable sens de la couleur et la délicatesse d'âme qu'il inspire font vibrer tout ce qu'il y a d'humain dans le spectateur.

Tout comme une fleur délicate qui s'est développée sur un terrain hostile, faisant preuve de beaucoup de courage et de persévérance, Yor a lutté pour être soi-même. Malheureusement, la fin inattendue de sa vie a arrêté brutalement une évolution prévisible; il a laissé néanmoins une œuvre qui peut être considérée géniale.

Dr. Robert Bogdan

Ambra

Decoratiuni, cadouri cu stil

Sos. Iancului nr. 44
Tel.: 0788 250 248

DOMINUS S.R.L.

GALERII DE ARTA
BD. BALCESCU, Nr. 2
021/3120520, 0723/859036
dominus_art@pcnet.ro

GABRO 10

Artă contemporană

Str Gabroveni 10
0722 83 06 49, 0741 994 525

GALERIA FUNDATIEI BAKU ART GALLERY

Str Dem I Dobrescu 11,
www.artgallery.ro, baku@artgallery.ro
021/3072977, 0742/269053

La sculpture: objet ou art?

La révolution de 1989 a préparé le terrain pour que la sculpture roumaine revienne à la normalité. Mais l'artiste moderne n'est pas un jongleur que l'on peut faire marcher comme on veut. Il a moins le goût de l'ornement de l'architecture, préférant plutôt la tranquillité de son atelier et la participation aux expositions.

Les actions de l'homme sont souvent hostiles à l'homme lui-même. Le monde ou nous vivons a créé aussi des monstres. Ces fantômes se retrouvent dans la sculpture contemporaine, dans les formes voûtées en fer, dans les bizarreries du ciselage en bois ou en pierre. Tout semble ésotérique et chaotique. Depuis la fin du XXe siècle et la première décennie du XXIe siècle, la sculpture s'affirme comme une forme organique autonome, comme un objet esthétique, original, perçu comme d'une façon intuitive et sensuelle. La sculpture n'admet plus des classifications et des styles. Réalisme, abstractionnisme, impressionnisme ou surréalisme, cubisme ou constructivisme, tous ces styles sont mélangés mais très affectifs. On peut observer des changements rapides, des influences sous d'autres aspects que la somnolence du passé. Les positions théoriques sont contradictoires, subjectives, de sorte qu'il devient difficile d'attribuer à chaque artiste une personnalité précise, distincte, qui lui soit propre; il devient difficile d'apprendre ce qu'il a inventé ou dans quel sens il va évoluer.

L'élément nouveau que j'ai constaté c'est le renoncement au piédestal des statues, le mépris des artistes pour cet accessoire si façonné autrefois, et qu'ils considèrent maintenant inutile et inesthétique; ils descendent les statues et les portraits de leurs piédestaux, pour les placer au milieu des foules, dans les espaces des salles d'exposition ou de musée. Le portrait, la statue figurative réaliste sont ainsi passés en deuxième

plan, on les a oubliés, avec mépris. Ils sont restés seulement dans le patrimoine des cimetières.

En descendant au milieu des foules, la fonction la sculpture, objet ou art, s'est démocratisée; on la retrouve dans les trottoirs, au bout des routes asphaltées, là où on s'attend le moins. Sans piédestal, déployant ses détails abstraits et symboliques dans l'espace. Sans nous rendre compte, nous assistons à un nouveau phénomène du développement de la sculpture. C'est assez curieux, car personne n'a imposé aux peintres de se débarrasser des styles anciens comme de quelque vête-

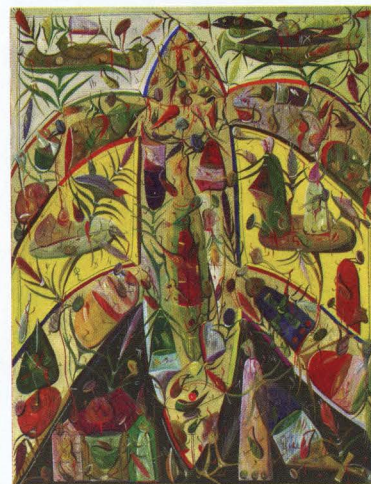
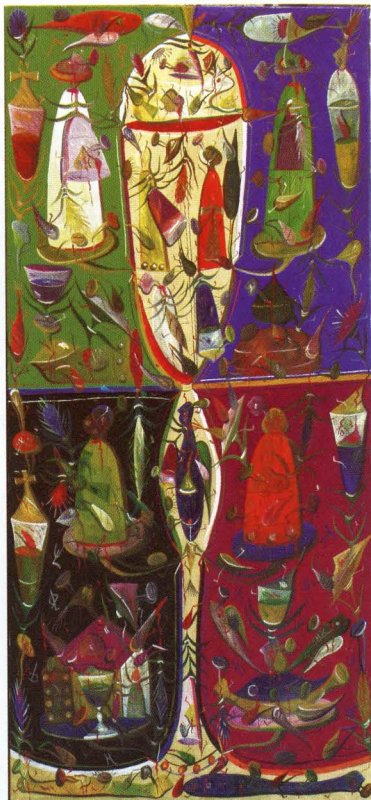
ment usé. Ils se sont adaptés aux demandes spirituelles modernes, ils ont brisé les barrières du passé et attendent l'avenir souriants, devant la surprise qu'ils réservent aux passants.

Voilà qu'est-ce que l'art contemporain. On peut le définir comme le symbole de l'existence, la nécessité de l'homme de s'adapter aux changements ou comme la volonté de tout changer, de ne plus accepter le présent ou le souvenir du passé.

*Mircea Deac,
La sculpture en Roumanie,
a paraître chez les éditions Medro.*

*Portelan Meissen reprezentând familia regală (Maria Tereza, copii și doi servitori).
Secolul XVIII. Preț 20.000 euro. Relații telefon 0744.455.237.*

Lucrări de
Ștefan Pelmus

3 ibis

hotels in Romania

one reservation number 40 21 222 27 22

IBIS Bucharest Gara de Nord

NEW IBIS Constanta opening april 2005

NEW IBIS Bucharest

Palatul Parlamentului opening may 2005

YOU'LL NEVER WANT TO STAY ANYWHERE ELSE

To make a reservation at an ibis hotel in 19 countries in Europe :
www.ibishotel.com and www.accorhotels.com

► A new perspective on our Hotels and Services